ΕΤΟΣ ΣΤ' — ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ: ΤΗ: 31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1911 — ΑΡΙΘ. 301

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Ἡ συνδρομὴ εἶνε προπληρωτέα ὑποχρεωτική:

Ἐτησία ἐν Κύπρῳ Σελλ. 10
Ἑξάμηνος » 6
Ἐτησία ἐν τῷ ἐξωτερικῷ » 12
Ἑξάμηνος » » 7
Εἰδοποιήσεις καὶ διατριβαὶ τὴν γραμμὴν Γρ. 2.

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Αἱ ἐπιστολαὶ τῇ Διευθύνσει. | Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται. | ΓΡΑΦΕΙΑ: Ἀγορὰ Κύκκου ἀριθ. 34 | Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γρ. 2. | Ὑπεύθυνος Ἰδιοκτήτης ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΡΙΔΗΣ

ΤΟ ΝΕΟΝ ΕΤΟΣ

✤1912✤

Εἴη αἴσιον καὶ εὐτυχὲς
τῷ Ἔθνει ἡμῶν καὶ τῇ ἀνθρωπότητι.

ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΝΙΑΥΣΙΟΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

"Εἰρήνη ὑμῖν,, — Σελὰμ ἀλέκιουμ.

ΣΗΜΙΤΙΚΟΣ οὗτος χαιρετισμὸς ἀποκαλύπτει εἰς τὰ βάθη τῶν αἰώνων τὸν πολεμικὸν ὀργασμὸν ὅστις διακατεῖχε ποτε τοὺς Σημίτας καὶ τὰς φρικαλεότητας τοῦ πολέμου ὑφ' ὧν κατετρύχοντο οὗτοι, ὥστε νὰ φέρωσι πάντοτε ἀνὰ στόμα τῆς εἰρήνης τὸ σεμνὸν ὄνομα καὶ ταύτην νὰ θεωρῶσιν ὡς τὸ ὑπέρτατον ἀγαθὸν καὶ πρὸς πάντα γνώρμον καὶ φίλον ταύτην νὰ εὔχωνται ὡς πολύτιμον καὶ θεῖον δῶρον.

Καὶ τὸ πρὸ δωδεκαμήνου ἐκπνεῦσαν ἔτος τὴν ἀποχαιρετιστήριον ταύτην εὐχὴν ἀπέτεινε πρὸς τὸ διάδοχόν του καὶ οἱ λαοὶ πάντες ἐδεξιώθησαν τοῦτο μετὰ τῶν αἰσιωτέρων ἐλπίδων παγκοσμίου εἰρήνης καὶ εὐδοκίας.

Τὰ ὁπλοστάσια ἐντούτοις, παρὰ τὰς γενικὰς ὑπὲρ τῆς εἰρήνης εὐχὰς, καὶ τὰ ναυπηγεῖα πάντων τῶν μεγάλων Κρατῶν μετ' ἀδιαπτώτου πυρετοῦ χαλκεύουσι τὰ φονικώτατα μηχανήματα καὶ ὅπλα καὶ πηγνύουσι χαλύβδινα πλωτὰ φρούρια, ἅτινα ἐγκυμονοῦσι περαυνοὺς ἔναντι τῶν ὁποίων οἱ σκηπτοὶ τοῦ τερψικεραύνου Διὸς φαίνονται ὡς ἀσθενεῖς σπινθῆρες, καὶ οἱ Ὀλύμπιοι, ἂν μὴ ἐξηφανίζοντο ὑπὸ τοῦ Χριστιανισμοῦ, θὰ κατέλειπον τὸν Ὄλυμπον περίτρομοι καὶ θὰ ἐζήτουν ἄσυλον καὶ βασίλειον εἰς ἄλλον πλανήτην καταρώμενοι τὸν Τιτᾶνα Προμηθέα, ὅστις ἔκλεψε τὸ πῦρ ἐξ οὐρανοῦ καὶ μετέδωκε τοῦτο εἰς τοὺς βροτούς.

Πόσον δίκαιον εἶχεν ὁ Ζεὺς καθηλώσας τὸν θρασύτατον Τιτᾶνα ἐπὶ τοῦ Καυκάσου καὶ καταποντώσας εἶτα αὐτὸν εἰς τὰς ἀβύσσους τῆς θαλάσσης!

Τὸ 1911 ἐγεννήθη μετὰ χαρίεντος μειδιάματος ἐπὶ τῶν ροδαλῶν χειλέων του καὶ τὰ γαλανὰ ὄμματά του φαιδρὰ καὶ χαρωπὰ ἐσκόρπιζον εἰς τὸν κόσμον τὴν εὐφροσύνην καὶ τὴν χαρὰν καὶ πάντες ἐδεξιώθημεν τὸ νεογέννητον καὶ χαριέστατον βρέφος μετὰ δώρων καὶ ἀναφωνήσεων χαρμοσύνων.

Τὰ ἀνακτοβούλια τῶν μεγάλων καὶ ἰσχυρῶν Κρατῶν διηνεκὴς ἀπασχολεῖ μέριμνα ὑπὲρ τῆς εἰρήνης, ἀλλ' εἰρήνης μετὰ τιμῆς, εἰρήνης μὴ θιγούσης τὸ παράπαν τὰ πολιτικὰ, τὰ ἐθνικὰ καὶ οἰκονομικὰ συμφέροντα τούτων. Καὶ ἐνῷ οἱ ἐκπρόσωποι τῶν Κρατῶν τούτων συντυγχάνουσι πρὸς ἀλλήλους προφέροντες εἰρηνικοὺς ἐλαίας κλάδους, ἐν ὀνόματι τῆς εἰρήνης ἐξοπλίζουσι τὰ ἴδια κράτη κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν καὶ συναγείρωσι στρατιὰς μυριάνδρους καὶ τὰς θαλάσσας καλύπτουσι διὰ τρομερῶν κολοσσῶν ἀπειλοῦντες ἀνυποληψίαν καταστροφὰς καὶ ἐπισείοντες τρομερώτατον οὐχὶ τὸ φάσμα ἀλλ' αὐτὸν τοῦτον τὸν Ἄρην, ὅστις ἀπὸ τῶν ὁμηρικῶν χρόνων ἐγιγαντώθη καὶ ἐμπνέει μέγιστον τρόμον εἰς θεοὺς καὶ ἀνθρώπους.

Οἱ δύο μεγάλοι παγκρατεῖς συνδυασμοὶ ἡ Τριπλῆ Συμμαχία καὶ ἡ Τριπλῆ Συνεννόησις ἐχαιρετισαν τὸ 1911 μετὰ φιλοφρενεστάτων λόγων ἀνταλλάσσουσαι πρὸς ἀλλήλας διεξοδικὰ μειδιάματα καὶ χειραψίας σπασμωδικάς. Ἡ ἀγγλορωσσικὴ συνεννόησις μετὰ πάροδον ὁλοκλήρου αἰῶνος ἀμοιβαίας δυσπιστίας καὶ ἐχθρότητος Ἀγγλίας καὶ Ρωσσίας ἀπετέλει μέγα ἱστορικὸν γεγονὸς καὶ εἴπερ ποτε ἡ εἰρήνη ἐφαίνετο ἐξασφαλιζομένη εἰς τὸν κόσμον. Ἡ Περσία ἐγένετο ἀντικείμενον καὶ ἀφορμὴ τῶν τρυφερωτάτων μεταξὺ Λέοντος καὶ Ἄρκτου φιλοφρονήσεων καὶ τὰ τέως ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς Ἀνατολῇ ἀδιαλλάκτως συγκρουόμενα συμφέροντα τῶν δύο Δυνάμεων διηυθετήθησαν κατὰ τρόπον αἴροντα πᾶσαν ἐγγυτέραν ὑπόνοιαν ἐπιβουλῆς καὶ κακοπιστίας.

Εἰς τὴν εὐδιώνιστον ταύτην συνεννόησιν πρὸς διανομὴν τῆς ἐπὶ τῆς Περσίας προστασίας Ἀγγλίας καὶ Ρωσσίας προσετέθη καὶ ἡ διαλλακτικὴ συμφωνία πρὸς τὴν Γερμανίαν περὶ ἐπεκτάσεως τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς ἐκ Βαγδατίου διὰ προσθήκης ρωσσικῆς γραμμῆς μέχρι τῶν περσικῶν συνόρων, καὶ εἰς ταύτην ἐπηκολούθησεν ἑτέρα συμφωνία μετὰ τῆς Ἀγγλίας ὡς πρὸς τὴν ἐπέκτασιν τῆς γραμμῆς ἀπὸ Βαγδατίου εἰς τὸν Περσικὸν κόλπον ὑπὸ Ὀθωμ. Ἑταιρείας ἐπὶ τῷ ὅρῳ ὅτι ἡ Γερμανία θὰ δικαιοῦται νὰ μετέχῃ τῶν κεφαλαίων ταύτης ὅσον καὶ οἱαδήποτε ἄλλαι Δυνάμεις.

Ὁ Γάλλος ὑπουργὸς κ. Πισσὼν ἀναμιμνήσκεται τῆς ἡρωομάρτυρος Κρήτης καὶ οἰκτίρει τὴν πολιτικὴν τῶν Δυνάμεων, αἵτινες δὲν θέλουσι νὰ πραγματοποιήσωσι τὴν ὑπόσχεσιν αὐτῶν πρὸς ἀπόδοσιν τῆς Κρήτης εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ἡ Ἰταλία καὶ ἡ Αὐστρία, παρὰ τὰς συμμαχικὰς σχέσεις καὶ ἀμοιβαίας ὑποχρεώσεις, ἐπιδιώκουσιν ἑκατέρα πυρετωδῶς τοὺς ἐξοπλισμοὺς, καὶ ἐνῷ ὁ στρατιωτικὸς προϋπολογισμὸς τῆς Αὐστρουγγαρίας αὐξάνεται κατὰ 10 ἑκατομμύρια, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Αὐστριακοῦ Ναυτικοῦ Μοντεκούκολη διακηρύττει ὅτι «ἡ Αὐστρία πρέπει πάντοτε νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν τὸν ἐνδεχόμενον πόλεμον ἐναντίον χώρας ἐχούσης ἐκτεταμένας ἀκτὰς» (δηλ. τῆς Ἰταλίας).

Ἡ ἀτάσθαλος καὶ μωρὰ πολιτεία τῶν Νεοτούρκων ἐπιμένει ἀπειλοῦσα τὴν διατάραξιν τῆς παγκοσμίου εἰρήνης, οὐ μόνον διὰ διηνεκῶν ἐσωτερικῶν ἐν Τουρκίᾳ ἀναστατώσεων ἀλλὰ καὶ διὰ προκλήσεων ἐπικινδύνων πρὸς τὰς Μ. Δυνάμεις. Ἡ Ἰταλία ἠπείλησε ναυτικὴν ἐπίδειξιν περὶ τὰς ἀρχὰς αὐτὰς τοῦ λήξαντος ἔτους ἕνεκεν ἐπεισοδίων ἐν Τριπόλει τῆς Βαρβαρίας μεταξὺ τῶν τουρκικῶν ἀρχῶν καὶ τοῦ Ἰταλοῦ Προξένου, καὶ τοῦτο ἐνῷ ἡ δεινοτάτη ἐπανάστασις ἐν Ὑεμένῃ συγκλονίζει τὸ Τουρκικὸν Κράτος ἐκ θεμελίων, διότι ἑκατοντάκις χίλιοι περίπου φανατικοὶ Ἄραβες ὑπὸ τὸν Ἰμὰμ Γιαγχὰ καὶ τὸν Σαΐδ Ἰδρὶς διεκδικοῦσι τὸ Καλιφᾶτον πρὸς τὸν Σουλτᾶνον.

Περὶ τὰ τέλη Ἰανουαρίου ὁ κόμης Αἴρενταλ ἐν Βουδαπέστῃ ἐβεβαίου ὅτι οὐδὲν ζήτημα ἐπικίνδυνον εἰς τὴν εἰρήγην τῆς Εὐρώπης ὑπάρχει καὶ αἱ Δυνάμεις ἀσχολοῦνται πρὸς βελτίωσιν τῶν ἀμοιβαίων σχέσεων, ἡ ἀστάθεια ὅμως, ἐπεῖπε, τῶν πολιτικῶν πραγμάτων ἐπιβάλλει εἰς τὴν Μοναρχίαν τὴν ἀνάγκην ἰσχυροῦ στρατοῦ καὶ στόλου.

Ὁ Βρεττανὸς Ἄναξ Γεώργιος Ε' τὸ πρῶτον ἀπὸ τῆς ἀναρρήσεώς του εἰς τὸν Βρεττανικὸν Θρόνον ἐκήρυξεν αὐτοπροσώπως τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Κοινοβουλίου καὶ ὁ Ἄγγλος πρωθυπουργὸς διεβεβαίωσε φιλικὰς σχέσεις πρὸς ἁπάσας τὰς Δυνάμεις, καὶ ἐν τῇ Ἄνω Βουλῇ ὁ λόρδος Λάνσδων ἐξῆρε τὴν γενικὴν ἀνησυχίαν τῶν πνευμάτων, τὴν προϊοῦσαν σφοδρότητα τῆς ἐμπορικοῦ ἀνταγωνισμοῦ, τὴν αὐξομένην ὀξύτητα τῆς ἀμίλλης τῶν πολεμικῶν ἐξοπλισμῶν καὶ τὴν ἀστάθειαν τῆς ἰσορροπίας τῶν ὅρων τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου διεκτραγῳδεῖ τὰς ἐν Μακεδονίᾳ καταπιέσεις καὶ κακώσεις ὑπὸ τῶν Τούρκων κατὰ τῶν Χριστιανῶν ὑπὸ τὸ πρόσχημα ἀφοπλισμοῦ καὶ διακηρύττει ὅτι ἡ ἐμπιστοσύνη πρὸς τὸ Ὀθ. Σύνταγμα βαρέως συντρίβη.

Ἡ Νέα Τουρκία πρὸ τῶν δυσμενῶν τούτων δηλώσεων προσπαθεῖ διὰ δελεασμάτων νὰ κατευνάσῃ τὴν ὀργὴν τῶν ἰσχυρῶν καὶ ποιεῖται φιλικὰ διαβήματα πρὸς τὴν Γαλλίαν καὶ τὴν Ἀγγλίαν περὶ ἐκχωρήσεως σιδηροδρομικῶν κατασκευῶν καὶ συνεννοήσεως ἐπὶ τοῦ Περσικοῦ ζητήματος.

Ἐν Τριπολίτιδι μετ' ἀποκαλύπτου ἐχθρότητος καὶ δυσπιστίας συμπεριφέρονται αἱ Τουρκικαὶ, ἀρχαὶ, ἀρνούμεναι εἰς τοὺς Ἰταλοὺς ὅ,τι προφρόνως παρέχουσιν εἰς τοὺς Ἀμερικανοὺς, οἷον ὀρχαιολογ. ἀνασκαφὰς καὶ τὴν ἐκμετάλλευσιν θειωρυχείων, τοῦθ' ὅπερ σφοδρῶς παρεργίζει τὴν Ἰταλίαν.

Ἡ Ρωσσία ἀπηύθυνεν εἴδος τελεσιγράφου πρὸς τὴν Σινικὴν κυβέρνησιν διὰ τὴν προκληθεῖσαν ἐπίμονον ὑπὸ ταύτης ἀθέτησιν τῶν ἐκ τῆς συνθήκης τοῦ 1881 ὑποχρεώσεων. Ἡ Σινικὴ ἔσπευσε νὰ ἀπαντήσῃ ἱκανοποιητικῶς εἰς τὸ ρωσσικὸν τελεσίγραφον περὶ τῶν μεθοριακῶν τῆς Ρωσσίας δικαιωμάτων περὶ τὰς ἀρχὰς Φεβρουαρίου.

Ὁ κόμης φὸν Αἴρενταλ ἐποιήσατο εἰς τὸ αὐστριακὸν Κοινοβούλιον καθησυχαστικὰς δηλώσεις περὶ τῶν πραγμάτων τῆς Βαλκανικῆς Χερσονήσου καὶ ἐν τῇ Σερβικῇ Σκουπίνῃ ὁ Πρωθυπουργὸς Πάσιτς καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν Μιλοβάνοβιτς ἐδήλωσαν περὶ τὰ τέλη Φεβρουαρίου ὅτι οὐδὲν βλέπουσιν ἀνησυχαστικὸν ἐν τῇ χερσονήσῳ τοῦ Αἵμου.

Ἡ ἐπανάστασις ἐν Ὑεμένῃ ἀπορροφᾷ σημαντικὸν μέρος τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων τῆς Τουρκίας καὶ ἐπιβάλλει βαρείας θυσίας εἰς τὴν Τουρκίαν, ὡς καὶ ἡ ἀνησυχία διὰ τὴν Μακεδονίαν καὶ τὴν Ἀλβανίαν.

Ἐνῷ ἡ συνάντησις Τσάρου καὶ Κάϊζερ ἐν Ποτσδάμῃ ἐγένετο συμφωνία περὶ τῆς Περσίας καὶ τοῦ σιδηροδρόμου τῆς Βαγδάτης, ἐμετριάσθη δὲ οὕτω ἡ ἀντιζηλία μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Γερμανίας, ὁ Ἄγγλος ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν Σὶρ Ἐδ. Γρέϋ δηλοῖ ἐν τῇ Βουλῇ ἐν ἀρχῇ τοῦ Μαρτίου ὅτι ἀποκρούει τὴν πρότασιν περὶ ἐλαττώσεως τῶν ἐξοπλίσεων, ἐπειδὴ τὸ μέγεθος τῶν δαπανῶν τῆς Ἀγγλίας ἐξαρτᾶται ἀπὸ τοῦ μεγέθους τῶν ναυτικῶν δαπανῶν τῶν ἄλλων δυνάμεων, δηλοῖ δὲ ὅτι ἡ Ἀγγλικὴ κυβέρνησις οὐδεμίαν ἔχει ἐπιθυμίαν ὅπως αἱ πρὸς τὰς Δυνάμεις σχέσεις αὐτῆς καθιστῶσιν ἀδυνάτους τὰς πρὰς τὴν Γερμανίαν ἐγκαρδίους σχέσεις.

Ὡς κοσμοχαρμόσυνον ἄγγελμα ἐχαιρετίσθη παρὰ τοῦ πεπολιτισμένου καθόλου καὶ τοῦ ἀγγλοσαξωνικοῦ κόσμου ἰδίᾳ τῆς ἐπὶ γῆς εἰρήνης καὶ ἐν ἀνθρώποις εὐδοκίας αἱ δηλώσεις τοῦ Σὶρ Ἐδ. Γρέϋ περὶ συνομολογήσεως συνθήκης μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Ἡνωμ. Πολιτειῶν πρὸς διαιτητικὴν διάλυσιν πασῶν ἐν γένει τῶν ἀναφυησομένων ἐφεξῆς διαφορῶν μεταξὺ τῶν δύο κρατῶν, τῇ προτάσει τοῦ Προέδρου Τάφτ, καὶ ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς ἀποδοχῆς τῆς συμβάσεως ὑπὸ τοῦ Κογκρέσσου.

Εἰς τὴν δήλωσιν ταύτην ἐπηκολούθησε συμπόσιον τοῦ Συνδέσμου ὑπὲρ τῆς Διεθνοῦς Διαιτησίας, ὅπου ὡμίλησε καὶ αὖθις ὁ Σὶρ Ἐδ. Γρέϋ καὶ ὁ λόρδος Neardale καὶ ὁ Γάλλος πρεσβευτὴς κ. Καμπὼν ὑπὲρ τοῦ σχεδίου τοῦ Τάφτ καὶ ἐγεννήθησαν χρηστόταται ἐλπίδες περὶ ἐπεκτάσεως τῆς φιλειρήνου ταύτης συμφωνίας μεταξὺ πλειόνων Δυνάμεων, μεχρισοῦ ὁ Σύνδεσμος τῆς Εἰρήνης καταστῇ παγκόσμιος.

Αἱ καταπιέσεις καὶ βιαιότητες, οἱ φόνοι καὶ τὰ βασανιστήρια κατὰ τῶν χριστιανῶν ἐν Μακεδονίᾳ καὶ ἐν Ἀλβανίᾳ καὶ ἡ ἐπαπειλουμένη ἐξέγερσις πάντων τῶν καταδιωκομένων ἀγρίως μὴ Τουρκικῶν λαῶν ἀπὸ τῶν Νεοτουρκικῶν ἀρχῶν ἀπογοητεύει τὴν τόσον ἐπιπολαίως ἐξαπατηθεῖσαν Εὐρώπην ὑπὸ τῆς νεοτουρκικῆς ἀγυρτείας περὶ πραγματικῆς ἐν Τουρκίᾳ ἀνορθώσεως τοῦ Συντάγματος καὶ ἀπὸ τῶν ὑψηλοτέρων κοινοβουλευτικῶν βημάτων καὶ ἰδίᾳ τοῦ ἀγγλικοῦ ἐξαγγέλλεται δικαία κατὰ τῶν Νεοτούρκων ἀπειλὴ, οἵτινες γινώσκοντες τὰς ταπεινὰς δρέξεις τῶν ἰσχυρῶν ἀντὶ νὰ ἀποκαταστήσωσι τὴν δικαιοσύνην, τὴν ἀδελφότητα καὶ τὴν ἰσότητα ὡς ἐπηγγέλλοντο ἐν Τουρκίᾳ, ποιοῦνται δελεαστικὰς πρὸς τὰς Δυνάμεις δωρεὰς καὶ τῇ 6)19 Μαρτίου ἐδημοσιεύθη ἐν Κ]πόλει αὐτοκρατορικὸς Ἰραδὲς κυρῶν τρεῖς συμβάσεις, ὑπογραφείσας τῇ πρωΐᾳ τῆς αὐτῆς ἡμέρας, ἂν ἡ πρώτη ἀναφέρεται εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ Τμήματος σιδηροδρόμου Χαλίφ—Βαγδάτης ἡ δευτέρα εἰς τὴν τῆς διακλαδώσεως Ὀσμανιὲ—Ἀλεξανδρέττας, καὶ ἡ Τρίτη εἰς τὴν παραχώρησιν τοῦ λιμένος Ἀλεξανδρέττας, ἱκανοποιουμένων τῶν ἀξιώσεων Γερμανίας, Ἀγγλίας καὶ Ρωσσίας.

Περὶ τὰ μέσα Μαρτίου διεξήχθησαν ἐν πάσῃ μεγαλοπρεπείᾳ καὶ λαμπρότητι καὶ ἐν δικαίᾳ ἐθνικῇ ὑπερηφανείᾳ καὶ ἐν Ρώμῃ καὶ καθ' ἅπασαν τὴν Ἰταλίαν αἱ ἑορταὶ ἐπὶ τῇ πεντηκονταετηρίδι τῆς στέψεως τοῦ μέχρι τότε Βασιλέως τῆς Σαρδηνίας καὶ τοῦ Πεδεμαντίου ὡς Βασιλέως τοῦ Βασιλείου τῆς Ἰταλίας Βίκτωρος Ἐμμανουὴλ τῇ 14)27 Μαρτίου 1861.

Ὁ Βασιλεὺς τῆς ἡνωμένης ἤδη καὶ κραταιᾶς Ἰταλίας ἐπὶ τοῦ περιδόξου Καπιτωλίου εἶπε λόγους ἀξίους τοῦ εὐγενοῦς καὶ μεγάλου ἔθνους, οὗτινος βασιλεύει, ἐν οἷς καὶ τὰ ἑξῆς:

«Ἡ Ἰταλικὴ Ρώμη εἶνε ἀπαραβίαστος ἀφωσιωμένη εἰς τὴν ἀνεξαρτησίαν παντὸς λαοῦ· ἡ Ἰταλία θὰ γινώσκῃ νὰ περιφρουρῇ τὴν ἰδίαν ἀνεξαρτησίαν, ἥτις εἶνε ἡ κληρονομία ὅλης τῆς παλαιᾶς καὶ τῆς πρωσφάτου ἱστορίας αὐτῆς, καὶ θὰ συντελῇ διὰ τῶν ἔργων τῆς εἰρήνης εἰς τὴν γενικὴν παγκόσμιον πρόοδον ἐν συνεχεῖ ἀναβάσει πρὸς ἰδεώδη ἀείποτε ὑψηλότερα.»

Ἐνῷ ὁ κόσμος βαυκαλᾶται ὑπὸ εἰρηνικοῦ ὀνείρου χάρις εἰς τὴν εἰρηνικὴν διάλυσιν τῶν διαφορῶν Ρωσσίας καὶ Σινικῆς καὶ εἰς τὴν ἄρσιν τῆς προελθούσης ἀνησυχίας ἐκ τῆς στάσεως τῶν Ἡνωμ. πρὸς τὴν ἐπανάστασιν ἐν Μεξικῷ, καὶ μόνον ἡ ἐπανάστασις ἐν Ἀλβανίᾳ καὶ ἐν Ὑεμένῃ ἀπασχολεῖ τὴν Νέαν Τουρκίαν, ὁ Γερμανὸς ἀρχικαγκελλάριος ἀπαντῶν εἰς τοὺς λόγους τοῦ Σὶρ Ἐδ. Γρέϋ περὶ διεθνοῦς διαιτησίας εἰρηνικῆς εἶπε:

«Τὸ ζήτημα τοῦ ἀφοπλισμοῦ εἶνε ἀνεπίδεκτον λύσεως, ἐφόσον οἱ ἄνθρωποι θὰ εἶνε ἄνθρωποι καὶ τὰ κράτη θὰ εἶνε κράτη.

«Πρὸ μικροῦ ἔτι τὸ γαλλικὸν ὑπουργεῖον εἶχε περατώσει ἐν μέσῳ ζωηρῶν χειροκροτημάτων τὴν ἔκθεσιν τοῦ προγράμματός του ἐν τῇ γαλλικῇ Βουλῇ δηλῶσαν ὅτι:

«Ὥσπερ καὶ τἄλλα Κράτη, θεωρεῖ τὸν ἰσχυρὸν στρατὸν ὡς τὸ ἄριστον ἐχέγγυον τῆς εἰρήνης καὶ ἐπομένως θ' ἀφιερώσῃ ὅλως ἰδιαιτέρως τὰς φροντίδας του ὑπὲρ τῶν κατὰ γῆν καὶ θάλασσαν πολεμικῶν δυνάμεων τῆς Γαλλίας.»

Ἡ Ἀλβανικὴ ἐπανάστασις καὶ διὰ ταύτην ἡ ἔντασις τῶν σχέσεων μεταξὺ Τουρκίας καὶ Μαυροβουνίου ἀνησυχεῖ πως τὴν Εὐρωπαϊκὴν διπλωματίαν, ἰδίᾳ ὅμως ταράττει αὐτὴν ἡ στρατιωτικὴ ἐνέργεια τῆς Γαλλίας ἐν Μαρόκῳ ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ Ἀπριλίου πρὸς βοήθειαν τοῦ στρατοῦ τοῦ Μπρεμὼν ἵνα ἀπελευθερώσῃ τὸ ἐξ πολιορκούμενον ὑπὸ τῶν στασιωτῶν κατὰ τοῦ Σουλτάνου.

Οἱ παγγερμανίσται μάλιστα ἐποτρύνουσι τὴν γερμανικὴν κυβέρνησιν ἵνα διανείμῃ τὸ Μαρόκον μεταξὺ Γαλλίας καὶ Γερμανίας, ἄλλοι δὲ ἀξιοῦσιν ὅπως τὰ ἐμπορικὰ μόνον συμφέροντα τῆς Γερμανίας ἐξασφαλισθῶσιν ἐν Μαρόκῳ. Ἀλλὰ καὶ τὸ Ἱσπανικὸν ἔθνος φαίνεται ἀνήσυχον καὶ μετὰ πολλῆς ζηλοτυπίας ἀποβλέπον πρὸς τὰς κινήσεις τῆς Γαλλίας ἐν Μαρόκῳ.

Τὸ ἔαρ φαίνεται ἡσυχον κείμενον πάντοτε ἐμπνέει ἀνησυχίας καὶ φόβους ἐξεγέρσεων ἐν τῇ Ἑλληνικῇ μάλιστα Χερσονήσῳ, καὶ ἡ Νέα Τουρκία ὅμως ἐμμένουσα εἰς τὴν παράφρονα πολιτικὴν αὐτῆς διέταξε τὸν διορισμὸν καδήδων ἐν Κρήτῃ διὰ τὰ Χανία, τὸ Ἡράκλειον καὶ τὴν Ρέθυμνον, δικαίωμα ὅπερ ἀπώλεσεν ἀπὸ τοῦ 1898. Ὁ ἡρωϊκὸς ὅμως καὶ ἄγρυπνος τῆς Κρήτης λαὸς ἀπεφάσισε νὰ ἐμποδίσῃ τὴν κάθοδον τούτων καὶ διὰ τῶν ὅπλων ἀψηφῶνοι ἀσδήποτε καὶ ὁδενδήποτε ἀποτροπὰς παραινέσεις. Πρὸ τῆς στάσεως ταύτης τῶν Κρητῶν αἱ προστάτιδες Δυνάμεις ἔπεισαν τὴν Πύλην νὰ παραιτηθῇ ἀβασίμου ἀξιώσεως ἀναβάλλουσα ταύτην εἰς τὰς ἑλληνικὰς καλένδας, ἐνῷ ἡ Ρωσσία δράττεται τῆς εὐκαιρίας τῶν ἀντεγκλήσεων μεταξὺ Μαυροβουνίου καὶ Τουρκίας ἵνα ποιήσηται διαβήματα ἀπειλητικὰ μὲν ἐν τῇ δημοσιότητι, φιλικὰ δὲ ἰδιαιτέρως πρὸς πρόληψιν ρήξεως πολεμικῆς, ἧς αἱ συνέπειαι εἶνε πάντοτε ἐπίφοβοι εἰς τὴν παγκόσμιον εἰρήνην. Τὸ διάβημα τοῦτο τῆς Ρωσσίας δι' οὗ αὕτη θὰ ἀνελάμβανε πάλιν τὸ πρόσωπον προστάτου τῶν χριστιανικῶν λαῶν ἐν Ἀνατολῇ ἐκίνησε τὴν ζηλοτυπίαν τῆς Αὐστρίας, ἥτις ὑπὸ τύπον φιλικῶν συστάσεων ὑπαγορεύει εἰς τὴν Πύλην ὅπως ἀποδεχθῇ πάσας τὰς ἀπαιτήσεις τῶν ἐπαναστατημένων Μαλισσόρων Ἀλβανῶν καὶ ἐφαρμόσῃ πάσας τὰς ἐπηγγελμένας μεταρρυθμίσεις.

Ἡ Ἰταλία περὶ τὰ τέλη Μαΐου διὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν Σὰν Τζουλιάνο δηλοῖ ὅτι ἐννοεῖ μὲν νὰ συνεργάζηται εἰς ἐξασφάλισιν τῆς εἰρήνης, δὲν θ' ἀναλάβῃ ὅμως πρωτοβουλίας ἐπικινδύνους, οὐχ ἧττον ὅμως καὶ αὐτὴ, ὡς ἄλλαι Δυνάμεις, «χωρὶς νὰ ἐπεμβαίνωσιν (;) εἰς τὰ ἐσωτερικὰ ζητήματα τοῦ Ὀθωμ. Κράτους θὰ δίδωσι πάντοτε φιλικὰς συμβουλὰς μετριοπαθείας καὶ φρονήσεως εἰς τὴν ἐν Κ]πόλει κυβέρνησιν. Ἡ ἡμετέρα πολιτικὴ ἔχει βάσιν τὴν ἀκεραιότητα τοῦ Ὀθωμ. Κράτους (!!) ἐπιλέγει ἐν τέλει ὁ θαυμάσιος Ἰταλὸς Ὑπουργός.

Ὁ σκοπὸς τῆς Αὐστριακῆς ἐπεμβάσεως ὑπὲρ τῶν Ἀλβανῶν ἐπετεύχθη καὶ ἡ Τουρκία ἑκοῦσα ἄκουσα προθύμησε νὰ συμμορφωθῇ πρὸς αὐτὴν, καὶ πρὸς τὴν ρωσσικὴν συμβουλὴν, ἀπήντησε δὲ ἡ Πύλη ὅτι πληρέστατα συμφωνεῖ πρὸς τὰς ρωσσικὰς συστάσεις.

Ὁ Σουλτᾶνος Μεχμὲτ Ε' περιήχθη ἀνὰ τὴν Μακεδονίαν, ὅπου μετέβη οὐχὶ διὰ τοῦ σιδηροδρόμου τῆς Θράκης, ἀλλὰ διὰ θαλάσσης εἰς Θεσσαλονίκην, καὶ παρεσκευάσθησαν πομπώδεις ἑορταὶ ἐπὶ τῶν εὐρωπαϊκῶν τῆς Τουρκίας κτήσεων, ἵνα δείξωσιν οἱ Νεότουρκοι ὅτι ἡ Τουρκία ἀξιοῖ νὰ εἶναι χώρα Εὐρωπαϊκὴ, καὶ πρὸς τοῦτο ὁ Σουλτᾶνος ὡδηγήθη εἰς τὸ ἱστορικὸν Κοσσυφοπέδιον, ὅπου ἀπεφασίσθη ἄλλοτε ἡ ὁριστικὴ ἐγκατάστασις τῆς Τουρκίας ἐν Εὐρώπῃ. Ἐκεῖ ἐν μέσῳ μεγάλης συρροῆς πλήθους ἐκ Μακεδονίας καὶ τῆς Μωαμεθανικῆς Ἀλβανίας ἐγένετο ἡ μεγάλη ἐπιθεώρησις τῶν Τουρκικῶν στρατευμάτων εἰς ἣν προσεβόθη χαρακτὴρ πανηγύρεως εἰρήνης καὶ διαλλαγῆς, χορηγουμένης γενικῆς ἀμνηστείας εἰς τοὺς ἐπαναστάτας καὶ τοὺς ἀρχηγοὺς αὐτῶν. Ὁ Τουργοὺτ πασᾶς παρασιωπῶν τὴν πρόσφατον ἥττάν των ἐν Σέλτσε διϊσχυρίζεται τηλεγραφικῶς ὅτι διεσκόρπισε τοὺς ἐπαναστάτας κατὰ πάσας τὰς διευθύνσεις, καὶ τοῦτο ἵνα περισωθῇ ἡ ἀξιοπρέπεια τῆς Τουρκίας ἐνδιδυούσης εἰς τὰς ἀξιώσεις τῶν Μαλισσόρων.

Μετὰ τὴν πεντηκονταετηρίδα τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Ἰταλίας, ἐν Ἀγγλίᾳ ἀρχονται αἱ ἀπὸ ἔτους ἤδη παρασκευαζόμεναι ἑορταὶ τῆς Στέψεως τοῦ Γεωργίου Ε' ὡς Βασιλέως τῆς Μ. Βρεττανίας καὶ Ἰρλανδίας, ἥτις ἐτελέσθη ἐν τῷ ἀρχαίῳ ναῷ τοῦ Οὐεστμίνστερ ἐν μέσῳ ἐξάλλου ἀγαλλιάσεως καὶ ἐθνικοῦ ἐνθουσιασμοῦ ἑκατομμυρίων βρεττανῶν ἐν Λονδίνῳ συμμετεχομένου τούτου καὶ ἁπάντων τοῦ Βρεττανικοῦ ἔθνους. Ἄπωθεν ἔτι οἱ Βρεττανοὶ ἐπέδειξαν τὸ χαρακτηριστικὸν αὐτοὺς πνεῦμα τῆς στενῆς ἀλληλουχίας τοῦ παρελθόντος μετὰ τοῦ παρόντος τοῦθ' ὅπερ εἶνε χαρακτηριστικὸν γνώρισμα πάσης ἀληθινῆς προόδου ἐν τῇ ἐξελίξει τῆς ζωῆς τοῦ πνεύματος, μάθημα διδακτικώτατον εἰς πάντας μὲν τοὺς λαοὺς μάλιστα δὲ τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος, ὅπερ ὑπὲρ πᾶν ἄλλο ἔχει νὰ ἀρυσθῇ ὠφελείας μεγίστας ἀπὸ τοῦ λαμπροτάτου ἱστορικοῦ παρελθόντος αὐτοῦ.

Καίτοι αἱ προσενεχθεῖσαι ἐγκάρδιοι εὐχαὶ τῷ νεοστέπτῳ Βασιλεῖ ὑπὸ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ξένων ἐθνῶν καὶ τῶν ἡγεμονικῶν αὐλῶν ἤχησαν ὡς γενική τις ἁρμονία εἰρήνης, δυσοίωνοι ἐτάραξαν αὐτὴν ἐκ τῆς Νέας Τουρκίας κραυγαὶ, ἧς τὰ χονδροειδέστατα σφάλματα παρεσκεύασαν ἐπικίνδυνον κατὰ τῆς εἰρήνης κατάστασιν ἐν Ἀλβανίᾳ καὶ ἀλλαχοῦ τῆς Ὀθωμ. αὐτο

γλικεῦ σκάφους μέχρι τῆς 19 Δβρίου, διότι τῇ ἐπιούσῃ θὰ ἐκηρύσσετο ἡ λῆξις τῶν ἐργασιῶν τῆς Διπλῆς Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς, περατωσασης τὸ ἀνορθωτικὸν ἔργον αὐτῆς.

Ἡ παρρησία καὶ ἡ εὐσταθεια τοῦ κ. Βενιζέλου ἐπεβραβευθη δια παμψηφιας ἐν τῇ Διπλῇ Βουλῇ καὶ διὰ τῆς γενικῆς ἐπιδοκιμασίας τῶν εὐρωπαϊκῶν ἀνακτοβουλίων καὶ τοῦ εὐρωπαϊκοῦ τύπου, ἀποτρέψαντος μὲν μέγιστον κίνδυνον κατὰ τῆς Ἑλλάδος, ἀπαλλαξαντος δὲ τὴν Εὐρώπην ἀδήλων μὲν ἐπιρρόων δὲ περιπετειῶν.

Καὶ τὸ λῆγον ἔτος ὁ Ἑλληνισμὸς διήγαγεν ἐν δοκιμασίαις καὶ ἐν πικρίαις, ἀλλ' ἐν τούτοις ἐδοκιμάσθη καὶ ἡ ἐθνικὴ εὐρωστία καὶ ἐγκαρτέρησις αὐτοῦ. Οἱ περικυκλοῦντες τὸν Ἑλληνισμὸν κίνδυνοι ἀντὶ νὰ πτοήσωσιν αὐτὸν ἀνέδειξαν ἐρρωμενέστερον καὶ θαρραλεώτερον μετὰ συνέσεως καὶ εὐσταθείας ἀντιμετωπίσαντα πάσας τὰς δοκιμασίας καὶ τὰς προκλήσεις ἀπὸ τῶν ἀδιαλλάκτων ἐχθρῶν αὐτοῦ, μετὰ μεγάλης δὲ ἀνακουφίσεως καὶ θάρρους παρακολουθεῖ τὸ Παν-ελλήνιον τὴν σταθερὰν καὶ γοργὴν ἐν πᾶσιν ἀνόρθωσιν καὶ ἀνοργάνωσιν τοῦ Ἐλευθέρου Ἑλληνικοῦ Βασιλείου, μάλιστα δὲ τὴν προϊοῦσαν αὐτοῦ οἰκονομικὴν εὐρωστίαν καὶ τὰς συντόνους καὶ ἐπιμόνους πολεμικὸς παρασκευὰς ὥστε νὰ εἶνε ἕτοιμον πρὸς ἄμυναν καὶ ἐν εὐθετῳ χρόνῳ πρὸς διεκδίκησιν τῶν ἀπαραγράπτων δικαίων τοῦ Ἑλληνισμοῦ

Ἐπὶ τοιαύταις χρησταῖς ἐλπίσιν ὁ Ἑλληνισμὸς εἰσέρχεται εἰς τὸ νέον ἔτος μηδέποτε λησμονῶν ὅτι ὑπέρτατον ἔχει καθῆκον ἀντὶ πάσης θυσίας νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν Πανελλήνιον πολιτικὴν ἑνότητα, ἐν ᾗ θὰ δυνηθῇ νὰ ἐπιτελέσῃ τὸν ὑπὸ τῆς μεγάλης καὶ ἐνδόξου ἱστορίας του καὶ τῆς Θείας Προνοίας χληροδοτηθέντα εἰς αὐτὸν ὑψηλὸν προορισμόν.

ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Ἡ Ἑλληνικωτάτη Κύπρος δι' ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ τῆς καρδίας αὐτῆς συνδεδεμένη ἀρρήκτως μετὰ τοῦ Πανελληνίου κοινὰ ἔσχε πάντα τὰ συναισθήματα καὶ τὰς σκέψεις ὅσαι ἀπησχόλησαν τὸν Ἑλληνισμὸν συναλγοῦσα ἢ συγχαίρουσα μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ ἐξελίξει τῶν διαφόρων ἐθνικῶν καὶ Ἐκκλησιαστικῶν ὑποθέσεων καὶ περιπετειῶν καὶ οὐδέποτε ἀποστρέφει τὰ βλέμματα αὐτῆς ἀπὸ τῆς περιδόξου μητρίδος γῆς ὅπου συγκεντροῦνται καὶ κρατύνονται αἱ μέγισται καὶ ὕψισται ἐθνικαὶ προσδοκίαι σύμπαντος τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Ὁ ἰδιαίτερος πολιτικὸς, οἰκονομικὸς καὶ κοινωνικὸς βίος τῆς ἡμετέρας Νήσου κατὰ τὸ ἐκπνέον σήμερον ἔτος διετέλεσεν ὡς τὰ πολλὰ ἤρεμος καὶ ἀκοίμητος ὡς ἡ ἐπιφάνεια λίμνης τεναγώδους, καὶ ἂν ἔλειπον αἱ ἐθνικαὶ καὶ ἄλλαι περιπέτειαι τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς, αἱ ἐξεγείρουσαι καὶ ταράττουσαι τὸ συνειδητικὸν ἡμῶν, καὶ ἀπασχολοῦσαι τὴν διάνοιαν, θὰ ὡμοιάζομεν πρὸς νεκροὺς ζῶντας. Τοιαύτην θέλουσιν οἱ ξένοι κυρίαρχοι τὴν κατάστασιν τῶν ὑπηκόων αὐτῶν, ἵνα διάγωσιν οὗτοι ὡς ποίμνια προβάτων ἀγογγύστως ἀμελγόμενα καὶ ἀναισθήτως εἰ δυνατὸν μέχρι σαρκὸς κειρόμενα.

Τὴν σπηδωνώδη ἠρεμίαν καὶ φέτος ἐτάραξεν εὐφροσύνως ὁ Πατριωτικὸς Ὅμιλος ὑπὸ βαρύτατον χειμῶνα διαδραμὼν τὴν νῆσον μέχρι Πάφου καὶ ἀνελθὼν εἰς τὰς χιονοσκεπεῖς κάμας τῆς Λεμεσοῦ ἐσάλπισε τυρτάτα τὸ ἐθνικὸν κήρυγμά του καὶ μετέδιδεν ἐν τῷ δρόμῳ του τὴν ἐθνικὴν εὐφροσύνην καὶ φλογερὸν πατριωτικὸν ἐνθουσιασμόν. Κατὰ τὸ θέρος τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἀναψὰς καὶ αὐθις τὰς δᾷδας του ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ κενοταφίου τῶν Κυπρίων ἐθνομαρτύρων μετέδωκε τὸ ἅλαρὸν φῶς τῆς ἐθνικῆς ἰδέας εἰς τὰς κοινότητας τῶν Λευκάρων, τοῦ διαμερίσματος Μόρφου τῆς μυροβόλου Μαριαλάσσης καὶ τῆς ποιητικῆς Σολέας, καὶ αἱ λαμπραὶ καὶ ἐνθουσιαστικαὶ ἑορταὶ ἃς ἐτέλεσαν πανταχοῦ ἐκάστη κοινότης ἀπετέλεσαν τὴν ὡραιοτέραν καὶ φαεινοτέραν ἐκδήλωσιν τοῦ ἐθνικοῦ βίου τῆς ἑλληνικωτάτης Νήσου.

Τὸ ἔργον τοῦ Πατριωτικοῦ Ὁμίλου θὰ παρραθῇ, ἐσμὲν βέβαιοι, εἰς τὰς διαφόρους ἐπιθεωρήσεις τοῦ Κυπριακοῦ τύπου, παρεμένει ὅμως βαθύτατα ἐγκεχαραγμένον εἰς τὰς ἀγνὰς καρδίας τῶν πατριωτικῶν κοινοτήτων τῆς Νήσου, αἵτινες οὐδεμιᾶς δέονται πρὸς τοῦτο ὑπομνήσεως.

Κατὰ τὸ ἐκπνέον ἔτος τὸ Νομοθετ. Συμβούλιον ἔσχε τὴν τελευταίαν σύνοδον αὐτοῦ, ἥτις διετέλεσεν ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Ἀρχιγραμματέως καὶ διεξήχθη μετὰ τῆς γαλήνης ἥτις ἐχαρακτήρισε τὸν ὅλον πολιτικὸν βίον τῆς Νήσου ταύτης κατὰ τὸ λῆγον ἔτος· περιωρίσθη δὲ εἰς ψηφίσματα κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον ἔντονα, δι' ὧν ἐδηλοῦντο τὰ σπουδαιότερα καὶ μᾶλλον κατεπείγοντα αἰτήματα τοῦ τόπου καὶ ἐπεψηφίσθησαν νομοσχέδιά τινα οὐχὶ ἄμοιρα σημασίας μεθ' ὃ ἡ σύνοδος ἔληξε καὶ κατὰ Σεπτέμβριον τὸ Νομοθετικὸν διελύθη καὶ νέαι διετάχθησαν ἐκλογαὶ διὰ τὴν ἑπομένην νομοθετικὴν περίοδον.

Ὁσονδήποτε καὶ ἂν προσπαθῶσι νὰ μειώσωσιν οἱ ἔχοντες οἱονδήποτε ἄλλους πλὴν τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ δικαίου λόγους τὸ συντελεσθὲν σπουδαῖον καὶ σοβαρὸν ἔργον τῆς ἄρτι ληξάσης νομοθετικῆς περιόδου, ἡ φωνὴ τῶν πραγμάτων εἶνε τοσοῦτον σθεναρὰ ὥστε νὰ μὴ δύνανται νὰ καλύψωσιν αὐτὴν οὔτε κορυβάντων ἀλαλαγμοὶ καὶ κτύποι τῶν ὀσπίδων αὐτῶν.

Τὸ ἐπιτελεσθὲν ἔργον τῆς νομοθετικῆς ταύτης περιόδου παρεσκεύασε πολλὴν ἐργασίαν διὰ τὴν ἀρξαμένην νομοθετικὴν περίοδον, καὶ τοῦτο φαίνεται εὐτυχῶς συναισθανθέντες οἱ νέοι βουλευταὶ, οἵτινες ἐγκαίρως συνελθόντες ἐν Λευκωσίᾳ διετύπωσαν ἐν κοινῷ ὑπομνήματι τό τε ἐθνικὸν καὶ τὸ πολιτικὸν πρόγραμμα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ τῆς Νήσου, ὅπερ ἀπὸ δεκαετίας ἤδη εἶδεται ἐνώπιον τῆς κυβερνήσεως καὶ ἐκθύμως ὑποστηρίζεται καὶ ἐπικροτεῖται. Τὸ περὶ τῆς Ἐκπαιδεύσεως Σημεῖωμα ἀποτελεῖ ὡσαύτως σπουδαιότατον ὅρον τοῦ ἐθνικοῦ καὶ κοινωνικοῦ βίου τῶν νησιωτῶν, καὶ θὰ τύχῃ τῆς ὁμοθύμου καὶ ἐκθύμου ὑποστηρίξεως τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ σύμπαντος.

Τὸ τρίτον ἤδη ἔτος ἄγομεν ἀπὸ τῆς ποκαταστάσεως τῆς Ἱεραρχίας ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῆς εἰρηνεύσεως ἐν αὐτῇ καὶ παρὰ τῷ λαῷ παντὶ, ζωὴ μετὰ λύπης εἰλικρινοῦς ὁ τόπος οὐδ' ἐναρξιν εἶδε σοβαρᾶς ἐργασίας πρὸς τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἀνόρθωσιν ἣν ἐπὶ δεκάδι ὅλην ἐτῶν ἐναγωνίως ἐπεδίωκε καὶ προσεδόκα. Πρὸς τὴν λύσιν τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ ζητήματος ἀπέβλεπεν ὡς εἰς ἀφετηρίαν Ἐκκλησιαστικῆς παρ' ἡμῖν ἀνορθώσεως, ἥτις ἀμεσωτάτην ἔχει συνέπειαν καὶ τὴν ἐθνικὴν καὶ τὴν κοινωνικὴν ἀνόρθωσιν καὶ ἀνύψωσιν τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ.

Ἀπὸ τῶν ἀρχῶν αὐτῶν τοῦ ἐκπνέοντος ἔτους ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐν συνεργασίᾳ μετὰ ἐγκρίτων πολιτῶν καὶ πολιτικῶν ἐν στενῇ καὶ εὐρυτέρᾳ συνελεύσει ἐπελάβετο τῆς μελέτης καὶ ἐπεξεργασίας τοῦ ἐκπονηθέντος προσχεδίου ὑπὸ τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολ. Κιτίου καὶ ἐπὶ πέντε περίπου μῆνας οἱ Πανιερώτατοι Μητροπολῖται διετέλεσαν μακρὰν τῶν πνευματικῶν ποιμνίων αὐτῶν, χωρὶς δυστυχῶς νὰ καταλήξωσιν εἰς πραγματικὸν καὶ θετικὸν τι πόρισμα ἐπὶ τοῦ προκειμένου ζητήματος, καὶ τοῦτο ἕνεκα τῶν συχνῶν καὶ μακρῶν ἀπουσιῶν ἐνίων κῶκῶν μελῶν καὶ πολλῶν παρεμπιπτουσῶν διαφωνιῶν.

Ἀποτυχούσης τῆς πρώτης ταύτης ἀποπείρας, κατεδείχθη ὅτι ἡ συγκρότησις τῆς συντακτικῆς συνελεύσεως, αὐθαιρέτως ἄλλως τε ὅλως γενομένη, ὑπῆρξεν ἄγαν ἄτυχὴς καὶ τὸ τέλος αὐτῆς παντελῶς ἄδοξον, καίτοι ἀφέθη ἀνενόχλητος ἐν τῷ ἔργῳ αὐτῆς καὶ παρωράθησαν οὐσιωδέστατα δικαιώματα τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, χάριν τῆς κατεπειγούσης τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ζητήματος διευθετήσεως. Ταύτης ἀποτυχούσης ἐν τῇ πρώτῃ ἀποπείρᾳ, μεγάλην ἀναλαμβάνουσιν εὐθύνην ὅσοι ἤθελον νὰ ἐπαναλάβωσιν αὐτὴν ὡς πρότερον μονομερῶς ὅλως καὶ αὐθαιρέτως. Ἡ δήλωσις τῆς Κυβερνήσεως διὰ τῆς περαιτέρω δημοσιευομένης ἀπαντήσεως αὐτῆς εἰς τὸ Ὑπόμνημα καὶ τὸ Σημείωμα τῶν Ἑλλήνων ἀντιπροσώπων αἴρει πάντα διεταγμὸν περὶ τῶν διαθέσεων τῆς κυβερνήσεως ὡς πρὸς τὸ ἐκκλησιαστικὸν ζήτημα, καὶ ἡ αἰσία λύσις αὐτοῦ ἐξ ἡρτηται ὁλοσχερῶς ἀπὸ τῆς ὁμοφωνίας τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ. Περὶ τοῦ μυχιαιτάτου πόθου τοῦ λαοῦ ὑπὲρ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀνορθώσεως οὐδεμία χωρεῖ ἀμφιβολία, περὶ τῶν διαθέσεων δὲ τοῦ ἱ. κλήρου τοῦ τε ἀνωτέρου καὶ κατωτέρου ὀφείλομεν νὰ ὦμεν εὐέλπιδες, ἄλλως ἀναπόφευκτοι θὰ εἶναι νέαι ἀναστατώσεις καὶ νέοι ἀγῶνες, ἐξ ὧν συντετριμμένοι θὰ ἐξέλθωσιν οἱ ὁπωσδήποτε ἀντιδράσοντες κατὰ τῆς ταχείας καὶ αἰσίας λύσεως τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ζητήματος, ὅπερ τὸ ἐκπνέον σήμερον ἔτος παραδίδει εἰς τὸ διάδοχόν του, ὡς εἶχε παραλάβει αὐτὸ παρὰ τοῦ προκατόχου του. Ἡ διαδοχὴ αὕτη πρέπει νὰ παύσῃ ἐπ' ἀγαθῷ τῆς γεραρᾶς ἡμῶν Ἐκκλησίας καὶ τοῦ φιλοπάτριδος καὶ φιλοχρίστου λαοῦ.

Ἡ Α. Ε. ὁ Μ. Ἁρμοστὴς Σὶρ Γκοὺλδ Ἄδαμς φαίνεται ὅτι ὡς πρωτοχρονιάτικον δῶρον πρὸς τὴν Νῆσον προσέφερε τὴν ἀτυχῆ ἀπάντησιν εἰς τε τὸ ὑπόμνημα καὶ τὸ σημείωμα τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ τόπου, πρὶν ὑποβάλῃ, ὡς νομίζομεν, τὰ ἔγγραφα ταῦτα εἰς τὴν Κεντρικὴν Κυβέρνησιν, ἀναλαβὼν οὕτω μεγάλην εὐθύνην πρὸς τὴν χώραν ἧς τὴν διακυβέρνησιν πρὸ μικροῦ μόλις ἀνέλαβεν.

Ἡ νέα νομοθετ. περίοδος ἀπὸ τοῦδε δύναται νὰ προνοηθῇ ὡς δυσοίωνος καὶ προορισμένη ἴσως νὰ προκαλέσῃ νέους καὶ σφοδροὺς ἀγῶνας ἐν τῷ τόπῳ πρὸς εἰρηνικὴν μὲν ἀλλ' ἔντονον καὶ ἀνδρικὴν διεκδίκησιν στοιχειωδῶν δικαίων αὐτοῦ, ὧν ἀπολαύουσι σήμερον καὶ λαοὶ πολὺ χθαμαλῆς πολιτικῆς βαθμίδος.

Τὴν ἀπάντησιν ταύτην ἡμεῖς χαιρετίζομεν εὐφροσύνως διότι ἐλπίζομεν ὅτι τὰ ἀπελπιστικῶς ἠρεμήσαντα ἀπό τινων ἐτῶν ὕδατα καὶ ἀπειλοῦντα νοσογόνον σῆψιν θὰ συνταραχθῶσι καὶ ἐξυγιανθῶσιν.

Ἀντὶ τοῦ προβατώδους βίου ὃν διάγομεν ὑπὸ τὴν ξενοκρατίαν ἢ ἐλπίσωμεν ὅτι ἡ κυβερνητικὴ ἀντίδρασις φυσικὸν ἐπακολούθημα θὰ προκαλέσῃ τὴν λαϊκὴν δρᾶσιν καὶ σπουδαῖαι θὰ παρασχεθῶσιν εὐκαιρίαι εἰς τὸν λαὸν ἵνα δείξῃ ὅτι οὐδέποτε ὑπῆρξεν οὗτος συρφετὸς δουλικὸς καίτοι ἐπὶ μακροτάτους αἰῶνας ἐταλαιπωρήθη ὑπὸ ξένους καὶ βαρβάρους ζυγούς, θὰ μάθῃ δὲ ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις ὅτι δσονδήποτε ἰσχυρὰ καὶ ἂν ὑπάρχῃ, ὑπὲρ πᾶσαν δύναμιν κοσμικὴν καὶ τὴν μεγίστην ἰσχυροτέρα καὶ κραταιοτέρα ὑπάρχει ἡ ἀκαταμάχητος δύναμις τοῦ δικαίου καὶ τῆς ἀληθείας, ἂν καλῶς καὶ δικαίως χειρίζηται τοῦτο λαὸς νοήμων, φιλόπατρις καὶ φιλελεύθερος.

Τὸ νέον ἔτος διὰ ταῦτα χαιρετίζομεν μετὰ στρατιωτικοῦ χαιρετισμοῦ βέβαιοι ὄντες ὅτι ἐγκυμονεῖ πολλοὺς ἀγῶνας διὰ τὸν τόπον πρὸς διεκδίκησιν τῶν δικαίων αὐτοῦ, καὶ ὁ Κυπρ. λαὸς δὲν ἀπέβαλέ ποτε β-βαίως τὴν πλήρη συναίσθησιν τῶν δικαίων τούτων καὶ τὴν ἀπόφασιν ὅπως διεκδικήσῃ ταῦτα διὰ παντὸς νομίμου καὶ εἰρηνικοῦ ἀλλ' ἀποτελεσματικοῦ μέσου καὶ τρόπου

Πεποίθαμεν ὅτι οἱ νόμιμοι ἀντιπρόσωποι τοῦ λαοῦ συναισθάνονται πλήρως τὰς ἀναληφθείσας εὐθύνας ἀπέναντι τῆς ἀναξιοπαθούσης ταύτης χώρας καὶ τῆς ὅλης Πατρίδος καὶ εὐχόμεθα ὁλοψύχως ὅπως δυνηθῶσι νὰ φέρωσι ταύτας μετ' εὐψυχίας, καρτερίας καὶ ἐθνικῆς ὑψηλοφροσύνης ἀξίως τῆς ἐνδόξου φυλῆς εἰς ἣν ἀνήκουσιν.

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

ΕΙΣ ΤΑ ΑΙΤΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ

Τῇ π. Πέμπτῃ ἀπεστάλη ἐν ἀντιγράφῳ πρὸς ἅπαντας τοὺς Ἕλληνας βουλευτὰς τῆς Νήσου διὰ τοῦ πρεσβυτάτου ἐξ αὐτῶν ἡ ἀκόλουθος ἐπιστολὴ ὡς ἀπάντησις εἰς τὸ ὑποβληθὲν Ὑπόμνημα καὶ Σημείωμα αὐτῶν.

Ἐν τῷ Ἁρμοστείῳ
Λευκωσίᾳ
10η Ἰαν. (ν.ἡ) 1912.

ΚΥΡΙΕ,

Ἀπευθύνω ὑμῖν τὴν ἐπιστολὴν ταύτην, παρακληθεὶς νὰ πράξω τοῦτο ὑπὸ τῶν μελῶν τοῦ Νομοθετικοῦ Συμβουλίου τῶν ἐκπροσωπούντων τὸ χριστιανικὸν στοιχεῖον ἐν τῇ Νήσῳ οἵτινες συνέτυχόν μοι τῇ 2α π. μηνὸς καὶ ὑπέβαλον ἐπιστολὴν, ἐν ᾗ προέβαλλον, εἰσηγήσεις τινὰς ἐπὶ τῷ σκοπῷ ἄρσεως ὑποτιθεμένων τινῶν ἀδικημάτων ἅτινα ὁ ὁμόθρησκος αὐτοῖς λαὸς ἐν τῇ νήσῳ ἰσχυρίζονται ὅτι ὑφίστανται.

Ἐν τῇ προκειμένῃ ἐπιστολῇ ἐξεφράζετο ἐλπὶς ὅτι θὰ ἐδίδοντο ἀπαντήσεις εἰς τὰς διαφόρους εἰσηγήσεις ἀμέσως πρὸ τῆς προσεχοῦς συνόδου τοῦ Συμβουλίου.

Ἐπειδὴ ὅμως τὰ ἀναπτυσσόμενα περιστατικὰ τῶν μάλιστα ἐνδιαφερουσῶν ἐκ τῶν εἰσηγήσεων τούτων εἶνε πολὺ γνωστὰ καὶ εἰς πολλὰς περιπτώσεις ἠσχολήθησαν εἰς αὐτὰς ὁ ὑπουργὸς καὶ ὁ προκάτοχός μου, φρονῶ ὅτι ὠφείλον ν' ἀπαντήσω εἰς τὴν ἐπιστολὴν ταύτην ἀμέσως, ἰδίᾳ διότι αἰσθάνομαι ὅτι οἱαδήποτε ἀναβολὴ θὰ ἐξελαμβάνετο νοοῦσα ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐσκέπτετο πραγματικῶς περὶ πιθανότητος ἐν προσεχεῖ μέλλοντι νὰ μετέλθῃ διάφορον πολιτείαν τῆς παραδεδεγμένης ὑπὸ τῆς Μ. Βρεττανίας, ὅτε κατὰ τοὺς ὅρους τῆς Συμβάσεως τοῦ 1878 ἀνέλαβε τὴν διακυβέρνησιν τῆς Νήσου.

Ἐν σχέσει πρὸς τὴν Βρεττανικὴν διακυβέρνησιν τῆς Νήσου, εὑρίσκω ὅτι δὲν εἶνε δι' ἐμὲ ἐπάναγκες νὰ κατιδείξω πρὸς τοὺς προέχοντας κυρίους τῆς Κύπρου οἵτινες μὲ ἐπλησίασαν, ὅτι οὐδὲν οἱονδήποτε συνέβη ἀπὸ τοῦ 1878 ὅπερ πιθανῶς ἀπαλλάσσει τὴν Μ. Βρεττανίαν τῶν συμβατικῶν εὐθυγῶν καὶ ὑποχρεώσεων ἃς ἀπεδέξατο αὕτη ὅτε ἐγένετο μέρος τῆς Συμβάσεως μετὰ τῆς Τουρκίας. Τούτων οὕτως ἐχόντων, οἱ ὅροι τῆς Συμβάσεως τόσον δεσμεύουσι σήμερον ὅσον καὶ ὅτε ὑπεγράφετο αὕτη Ἑπομένως εἶνε παντελῶς πρόδηλον ὅτι ἡ Μ. Βρεττανία δύναται ἴσως νὰ συναινέσῃ εἰς οἱανδήποτε ριζικὴν μεταβολὴν τῆς καταστάσεως ὡς πρὸς τὴν διακυβέρνησιν τῶν ἐσωτερικῶν ὑποθέσεων τῆς Κύπρου ἐφόσον ὑπάρχει ἡ σύμβασις αὕτη. Ἀδυνατῶ ὅθεν νὰ ἐννοήσω πῶς τὰ χριστιανικὰ μέλη δύνανται λογικῶς νὰ προσδοκῶσιν ὅτι ἡ Βρεττανικὴ Κυβέρνησις θὰ παραδεχθῇ πολλὰς τῶν προτεινομένων εἰσηγήσεων αὐτῶν ἐν τῇ ἐπιστολῇ των.

Ὑφ' ὃς ὅρους ἡ Μ. Βρεττανία διακυβερνᾷ τὰς ὑποθέσεις τῆς Νήσου Κύπρου κωλύεται ἀπὸ τοῦ νὰ παριδῇ, ἂν ἐπεθύμει ἢ οὔ, εἰς τοὺς κατοίκους αὐτῆς τὴν αὐτὴν ἐλευθερίαν ὅπως κυβερνῶσιν ἑαυτοὺς οἷαν παρεχώρησεν εἰς τὰς ὑπερθαλασσίους κτήσεις αὐτῆς, ἐλευθερίαν, οἵα ζητεῖται ἐναργῶς ὑπὸ τῶν ἑλληνικῶν μελῶν ἐν τῇ ἐπιστολῇ αὐτῶν.

Μεῖζον ἐπιδοκιμασία παρεχομένη εἰς τὰ κατὰ πόδας προτεινόμενα αἰτήματα:

1) Τὰ αἱρετὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου νὰ ἔχωσι μόνον τὴν ἔλεγχον τῶν οἰκονομικῶν.

2) Τὰ ἐπίσημα μέλη νὰ μὴ μετέχωσι τῆς νομοθεσίας ἐν τῇ Νήσῳ.

3) Πᾶσαι αἱ διοικητικαὶ καὶ δικαστικαὶ θέσεις νὰ πληρῶνται διὰ Κυπρίων.

4) Ἐπέκτασις τῆς αἱρετῆς ἀντιπροσωπείας κατ' ἀναλογίαν τοῦ ἀριθμοῦ Τούρκων καὶ Ἑλλήνων, παραδοχὴ τούτων τόσον ριζικῶς θὰ ἀπέκοπτε τὴν ὑφισταμένην Βρεττανικὴν διοίκησιν καὶ θὰ ἀπεμάκρυνε τόσον μακρὰν ἀπὸ τῶν ὑποχρεώσεων αὐτῆς, ὥστε θὰ ἰσοδυνάμει πρὸς ἐγκατάλειψιν πάσης τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας τῆς Μ. Βρεττανίας καὶ θὰ ἦτο ἄμεσος παραβίασις τῆς Συμβάσεως· οὐδεμία ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἡ Μ. Βρεττανία ἐθεωρεῖτο ὑπὸ τῆς Τουρκίας ὅτε αὕτη ὑπέγραφε τὴν Συνθήκην, ὅπως ἀμέσως διακυβερνᾷ τὰς ὑποθέσεις τῆς Νήσου αὐτῆς, καὶ ὅτι τοῦτο ἠννοεῖτο παρ' ἀμφοτέρων τῶν μερῶν. Ὅτι τοῦτο προὐτίθετο, ὅπως πᾶσαι αἱ ἐκτελεστικαὶ ἐξουσίαι παραμένωσιν εἰς βρεττανικὰς χεῖρας εἶνε ἀναμφίβολον καὶ τούτου οὕτως ἔχοντος, εἶνε ἀπίθανον ὅτι αἱ ἄνωθι μνημονευόμεναι εἰσηγήσεις θὰ ἐτύγχανον σοβαρᾶς σκέψεως.

Ἀδυνατῶ νὰ μὴ αἰσθανθῶ ἔκπληξιν τίνα ὅτι ἐγένετο εἰσήγησις ὅπως πάντα τὰ κυβερνητικὰ περισσεύματα καὶ τὰ ἀποθέματα ἀποσυρθῶσιν ἀπὸ τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ τοποθετήσεων αὐτῶν καὶ τοποθετηθῶσιν ἐν αὐτῇ τῇ χώρᾳ. Ἡ παραδοχὴ τοιαύτης πορείας θεωρῶ ὅτι θὰ ἦτο μωμπία καὶ πιθανῶς θὰ καθίστη βαρύτερα τὰ κακὰ ἀκριβῶς ἐκεῖνα ἅτινα τῶν ἀποθεμάτων τούτων τινὰ εἶνε προορισμένα ὅπως πολεμήσωσιν. Ἐὰν πάντα τὰ ἀποθέματα ταῦτα διετίθεντο ἀποκλειστικῶς εἰς δάνεια πρὸς τοπικοὺς σκοπούς, οἷον εἰς δάνεια πρὸς Δημαρχεῖα, πρὸς γεωργοὺς, πρὸς συνεργατικὰς ἑταιρείας, πρὸς μικρὰς ἐπιχειρήσεις, πρὸς σχολικὰς ἐπιτροπείας, θὰ ἦτο ἐπάναγκες ἐν καιρῷ δυστυχίας ἐν τῇ νήσῳ νὰ προσκαλέσωμεν τὰ τοπικὰ ταῦτα καθιδρύματα ὅπως παράσχωσιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν χρήματα ὅπως ἀναποκριθῇ εἰς τὴν ζητουμένην βοήθειαν παρ' αὐτῆς. Τοιαύτη πρόσκλησις θὰ ἐγίνετο πρὸς καθιδρύματα πεπληρωμένα ἤδη ἕνεκα τῆς γενικῆς ἐνδείας, καὶ αἱ ἀπαιτήσεις τῆς Κυβερνήσεως θὰ ἐπέτεινον, ἀντὶ ἀνακουφίσεως, τὴν κατάστασιν. Τὸ ζήτημα περὶ τινων κατωτέρων ἀποθεμάτων διαφυλαττομένων πρὸς τοπικὰ δάνεια εἶνε παντελῶς διάφορος ὑπόθεσις, διὰ τὰ μεγαλείτερα ὅμως ἀποθέματα, τὰ φυλαττόμενα πρὸς περιόδους ἀπροόπτους εἴη ἐπάναγκες ὅπως ὦσι τοποθετημένα ὅπου εὐκόλως θὰ ἠδύναντο νὰ ἀναληφθῶσιν εἰς πρώτην ζήτησιν, ὅταν τὸ ἀπαιτεῖ ἡ περίστασις, καὶ τοιαύτη δὲν θὰ ἦτο ἡ περίπτωσις τῆς τοποθετήσεων αὐτῶν ἐν αὐτῇ τῇ Κύπρῳ.

Ἡ ὑπόθεσις τῆς εἰσφορᾶς τῶν £42,000 προσφάτως καὶ τελικῶς ἀπεφασίσθη ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Α. Μεγαλειότητος, καὶ τὸ ἀδίκημα τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς ἀδυνατῶ νὰ παραδεχθῶ, καὶ θεωρῶ ὅτι ἡ ἐξακολούθησις τῆς ἐξεγέρσεως ὑπὲρ τῆς ἄρσεως αὐτῆς οὐδὲν δύναται πιθανῶς νὰ ὠφελήσῃ στοιχεῖον τοῦ πληθυσμοῦ.

Λεόντως σημειῶ τὴν ἔκφρασιν τῶν χριστιανῶν περὶ τῶν πόθων τῆς οἰκείας μερίδος τοῦ λαοῦ πρὸς προσάρτησιν τῆς Νήσου εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, πόθων, ὧν ἡ ἐκπλήρωσις ἢ ἄλλως, ἀναποδράστως ἐφεξῆς ὡς καὶ ἐκ τῷ παρελθόντι ἐξήρτηται ἀπὸ τῶν τυχῶν τῶν ἐθνῶν καὶ χωρῶν αἵτινες διατελοῦσιν ἐκτὸς τῆς ἐξουσίας τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ καὶ συνεπῶς οὐδεμίᾳ ἐνέργεια πρὸς τὴν ὑποδεικνυομένην διεύθυνσιν ἐν τῇ Νήσῳ δύναται νὰ προαγάγῃ ἢ νὰ ἐπιβραδύνῃ τοιαύτην τινὰ προσάρτησιν. Παρὰ τὴν ὑπάρχουσαν ταύτην θέσιν, χαίρω βλέπων ὅτι τὸ χριστιανικὸν στοιχεῖον εἶνε ἕτοιμον ὅπως συνεργασθῇ μετὰ τῆς Κυβερνήσεως πρὸς προαγωγὴν τῶν ἠθικῶν καὶ ὑλικῶν συμφερόντων τῆς χώρας καθόλου.

Αἱ διατυπωθεῖσαι γνῶμαι ἐν τῇ ἐπιστολῇ περὶ τῆς ὑφισταμένης συστάσεως καὶ τῶν δικαιοδοσιῶν τῶν Κομβοδικείων ἐν τῇ Νήσῳ θὰ τύχωσι τῆς δεούσης μελέτης τῆς Κυβερνήσεως· ἤθελον ὡσαύτως νὰ προκαλέσω τὴν προσοχὴν τώρα ἐπὶ δύο σημεῖα ἐν σχέσει πρὸς τὴν λειτουργίαν τῆς Δικαιοσύνης· πρῶτον ὅτι τὸ ἐν τῷ παρόντι φημιζόμενον σύστημα, καὶ ὅπερ ἐκφράζεται ἡ ἐπιθυμία ὅπως ἐπεκταθῇ, τοῦ ἔχειν τρεῖς δικαστὰς ἢ πταισματοδίκας, ὅπως ἐκδικάζωσιν ὑποθέσεις παντὸς βαθμοῦ εἶνε ὑπερβαλόντως δαπανηρόν καὶ δεύτερον, ὅτι μόνον εἰς τὰ κωμοδικεῖα, καθ' ὧν τώρα αἰτιῶνται, ἡ διαχείρισις τοῦ Νόμου ἀφέθη εἰς ἰδιαγενεῖς ὑπαλλήλους.

Τὰ ζητήματα τῆς ἐκπαιδεύσεως, τῶν συνεργατικῶν ἑταιρειῶν, τῆς ἀναπτύξεως τῆς γεωργίας καὶ τῆς γεωργικῆς παιδεύσεως τυγχάνουσιν ἤδη τῆς προσοχῆς τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐλπίζεται ὅτι σημαντικὰ διαβήματα πρὸς τὰς διευθύνσεις ταύτας θὰ γένωνται ἐντὸς τοῦ ἀρξαμένου ἔτους.

Παρατηρῶ ὅτι μέλη τοῦ Συμβουλίου προτίθενται βραδύτερον νὰ ὑποβάλωσι περαιτέρω εἰσηγήσεις περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος, τῆς προστασίας τῶν ἐν τῇ ξένῃ Κυπρίων ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας καὶ περὶ τοῦ ζητήματος τῶν γαιῶν Ἀραζὶ-Μιριέ. Τὰ ζητήματα ταῦτα θὰ τύχωσιν ὅλης τῆς προσοχῆς τῆς Κυβερνήσεως ὅταν θὰ τεθῶσιν ἐνώπιόν της.

Δύναμαι ἐπὶ πλέον νὰ προσθέσω ὅτι ἂν ἡ πλειονότης τῶν μελῶν, κληρικῶν καὶ λαϊκῶν, τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου φρονεῖ ὅτι αἱ ἐκκλησιαστικαὶ

παντῶν ἐν τῷ Γερμ. Κοινοβουλίῳ εἶπεν ὅτι εὐχάριστος ἀναγνωρίζει τὸν διαλλακτικὸν χαρακτῆρα τοῦ Ἄγγλου ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τῶν συναδέλφων του, οἵτινες ὡμίλησαν φιλικώτερον ἔτι περὶ τῆς Γερμανίας, τὴν αἰτίαν ὅμως τῆς ἀνησυχίας ἀποδίδει μόνον εἰς τὴν ἀδικαιολόγητον δυσπιστίαν τῆς Ἀγγλίας πρὸς τὰς γερμανικὰς διαβεβαιώσεις, καὶ τελευτῶν διεκήρυξεν ὅτι βελτίωσις τῶν σχέσεων πρὸς τὴν Ἀγγλίαν εἶνε δυνατὴ μόνον ἂν ἡ Ἀγγλικὴ πολιτικὴ ἀποδείξῃ καὶ δι' ἔργων ὅτι ἀνταποκρίνεται πρὸς τὴν δικαίαν λόγων ἐκφρασθεῖσαν ἀγγλικὴν ἐπιθυμίαν ὑπὲρ τοιαύτης βελτιώσεως.

Οἱ δύο οὗτοι λόγοι ἀπετέλεσαν ἱστορικὰ γεγονότα σπουδαιότερα ἢ ἄλλα πραγματικὰ γεγονότα τοῦ λήγοντος ἔτους.

Ἡ Τουρκία ἀπηλλάγη μὲν τῆς ἀληθοῦς ἐπαναστάσεως καὶ τῆς ἀραβικῆς, ὅπου ἡ θρησκευτικὴ ἀλληλεγγύη ὑπερέχουσα τῆς φυλετικῆς ἀντιπαθείας μεταξὺ Τούρκων καὶ Ἀράβων, τοῦ πολέμου τῆς Ἰταλίας θεωρηθέντος ὡς πολέμου κατὰ τοῦ Ἰσλάμ, ἐξακολουθεῖ ὅμως νὰ συνταράσσεται ὑπὸ κομματικῶν συγκρούσεων μεταξὺ τῶν τῆς «Προόδου-Ἑνώσεως» καὶ τῶν τῆς «Ἐλευθερίας—Συνεννοήσεως». Τὸ τελευταῖον τοῦτο κόμμα ἦρε τὴν πρώτην νίκην κατὰ τοῦ πρώτου ἐν Κ)πόλει κατά τινα συμπληρωματικὴν βουλευτικὴν ἐκλογὴν, νέαν δὲ ἤρατο νίκην καὶ ἐν τῇ Ὀθωμ. Βουλῇ εἰς τὸ ἐγερθὲν ζήτημα ὑπὸ τοῦ Μ. Βεζύρου Σαΐτ Πασᾶ περὶ τροποποιήσεως τοῦ 35ου ἄρθρου τοῦ Συντάγματος πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν δικαιωμάτων τῆς Κυβερνήσεως τοῦ διαλύειν τὴν Βουλὴν, καὶ τὴν πορείαν ταύτην ἐδικαιολόγησεν οὗτος διὰ τῆς ἀνάγκης πρὸς ἔναρξιν διαπραγματεύσεων περὶ εἰρήνης πρὸς τὴν Ἰταλίαν. Ἡ Κυβέρνησις ἐν τῷ ζητήματι τούτῳ ἡττήθη καὶ τὸ ὑπουργεῖον Σαΐτ πασᾶ ὑπέβαλε τὴν παραίτησίν του, παρὰ τὴν θρηνώδη ἐπίκλησιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν Μαχμοὺτ Σεφκὲτ πασᾶ ὑπὲρ ὁμονοίας καὶ ἑνότητος, ἵνα μὴ ἡ Τουρκία περιέλθῃ εἰς τὴν τύχην τοῦ Μαρόκου καὶ τῆς Περσίας.

Ἡ Βουλγαρία μετὰ πολλῆς βίας συγκροτεῖται παρὰ τὴν ἀξιοθαύμαστον εὐστάθειαν τοῦ πρωθυπουργοῦ Γκέσωφ ὅστις ἰσχυροὺς ἔχει βεβαίως λόγους, ἰδίᾳ μετὰ τὴν ἐπάνοδον τοῦ Βασιλέως Φερδινάνδου, ὅπως ἐμμένῃ εἰς τὴν φιλείρηνον πολιτικήν του. Ἐν Ἀλβανίᾳ, ἐν Μακεδονίᾳ, ἐν Ἀρμενίᾳ ὁ ἐρεθισμὸς μόλις καὶ μετὰ βίας συγκρατεῖται, ἐξίσου δὲ ἰσχυροὶ λόγοι ἰδίᾳ μετὰ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Βασιλέως Γεωργίου ἐν Βιέννῃ ἠνάγκασαν καὶ τὸν κ. Βενιζέλον ν' ἀπειλήσῃ διὰ πλημμύρας τὴν Ἑλλάδα ὅπως ἀποσοβήσῃ τὸ Κρητικὸν ζήτημα

Ὁ Ἰταλοτουρκικὸς πόλεμος ἄγει ἤδη τὸν τρίτον περίπου μῆνα καθ' ὃν διεξήχθησαν πολλαὶ σφοδραὶ μάχαι ἐν Τριπολίτιδι καὶ Κυρηναϊκῇ μεταξὺ τῶν ἐμπολέμων, καθ' ἃς ἡ πολεμικὴ ἀνδρία τούρκων καὶ ἀράβων θραύεται ὑπὸ τῶν ὑπερτέρων πολεμικῶν ὁπλων τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πνεύματος. Καίτοι ἐπανειλημμένως ἡττήθησαν. ἀμφισβητοῦσιν ἔτι τὸ ἔδαφος γενναίως καὶ καρτερικῶς οἱ ὁπαδοὶ τοῦ Μοαμέθ, καὶ μετὰ τρεῖς ὅλους μῆνας μόλις δεκαπέντε μόνον χιλιόμετρα προήλασαν ἐκ τῆς παραλίας οἱ Ἰταλοὶ, μετὰ τὴν τελείαν νίκην ἐν Ἄϊν Ζάρα κατὰ κατὰ τῶν ἐχθρῶν.

Ὁ Ἰταλικὸς στρατὸς ἀνέρχεται ἤδη εἰς 80,000 ἀνδρῶν, ἀδυνατεῖ δὲ ἡ Ἰταλία νὰ διπλασιάσῃ τοῦτον ἵνα καταστρέψῃ τὰς εὐαρίθμους δυνάμεις τοῦ ἐχθροῦ, διότι δικαίως φοβεῖται νὰ ἐξασθενήσῃ τὰς πολεμικὰς δυνάμεις αὐτῆς ἐν τῇ ἰδίᾳ χώρᾳ. ἥτις ἀπειλεῖται ὑπὸ ἐλλοχεύοντος ἐχθροῦ καὶ ἐν τῷ φανερῷ φίλου καὶ συμμάχου, τῆς Αὐστρίας, ὡς ἔδειξεν ἐσχάτως ἡ πρότασις τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ αὐστριακοῦ ἐπιτελείου περὶ ἀμέσου κινητοποιήσεως τοῦ αὐστριακοῦ στρατοῦ εἰς τὰ Ἰταλικὰ μεθόρια καὶ ἡ παραίτησις αὐτοῦ ἀποδοκιμασθείσης τῆς προτάσεώς του ὑπὸ τοῦ αὐστριακοῦ ἀρχικαγκελαρίου καὶ τοῦ Καισαροβασιλέως.

Ὁ Ἰταλικὸς στόλος, παρὰ τὰς ἐπανειλημμένας ἀγγελίας περὶ ἐπικειμένης δράσεως αὐτοῦ κατὰ τῆς Τουρκίας περιορίζεται εἰς περιπολίας ἀνὰ τὸ Αἰγαῖον καὶ τὸν Ἀδρίαν κωλυόμενος πάντως ὑπὸ τῶν Δυνάμεων, διότι τυγχάνει γνωστὸν ὅτι καὶ ἐν Ἀλβανίᾳ, καὶ ἐν Μακεδονίᾳ καὶ ἐν Ἀρμενίᾳ ὁ ἐρεθισμὸς συγκρατεῖται μόλις καὶ μετὰ βίας καὶ οὐδεμία ποτε σπουδαία περισπασμὸς ἐν αὐτῇ τῇ Τουρκίᾳ ἀπειλεῖ τὴν ἐκρηξιν πυρκαϊᾶς ἧς αἱ συνέπειαι δὲν δύνανται νὰ προϋπολογισθῶσιν.

Ἀλλ' ἐνῷ οἱ μικροὶ δεσμεύονται ὡς παράφρονες, οἱ μεγάλοι καὶ ἰσχυροὶ ἀκινδύνως πορίζονται μείζονα ἀεὶ κέρδη, ὡς ἡ Ἀγγλία λ.χ ἥτις ἔλαβε πρὸ μικροῦ παρὰ τοῦ Σουλτάνου ἐν τῷ πολέμῳ τούτῳ τὸν ἄριστον ὅρμον τοῦ Σολοῦμ πρὸς ἀλγεινοτάτην ἔκπληξιν τῆς Γερμανίας.

Τὸ 1911 ἐκπνέον ἐν μέσῳ τοῦ κρότου τῶν τηλεβόλων καὶ τοῦ πολεμικοῦ ὁρυμαγδοῦ ἐν τῇ Β. Ἀφρικῇ μετὰ σαρκαστικοῦ μορφασμοῦ ἀποχαιρετίζει τὸ ἐπερχόμενον 1912 προσφωνοῦν:

ΕΙΡΗΝΗ ΥΜΙΝ—ΣΕΛΑΜ ΑΛΕΚΙΟΥΜ!

ΕΘΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Κατὰ τὴν εἴσοδον αὐτὴν τοῦ λήγοντος ἤδη ἔτους 1911, τῇ 8ῃ Ἰανουαρίου ἐγένετο ἡ ἔναρξις τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς, δι' ἁπλῆς ἀναγνώσεως τοῦ σχετικοῦ Β. Διατάγματος καὶ ἡμέρας τινὰς βραδύτερον ἐπελάβετο τῶν ἐξελέγξεων τῶν ἐκλογικῶν ἀποτελεσμάτων αἵτινες ἐπερατώθησαν τῇ 23 ἰδίου, μεθ' 8 ἐγένετο ἡ ἐκλογὴ τοῦ δριστικοῦ Προεδρείου μετὰ τὴν νενομισμένην ὁρκομοσίαν. Ἐκ τῶν πρώτων ὑποβληθέντων νομοσχεδίων μετὰ τὴν περιληπτικὴν εἰσήγησιν ὑπὸ τοῦ Πρωθυπουργοῦ κ. Βενιζέλου τῶν ἀναθεωρητέων συνταγματικῶν διατάξεων, ἦσαν τὰ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργ. τῆς Δικαιοσύνης νομοσχέδια διωρίσθησαν δὲ καὶ διὰ Β. Διατάγματος νομοπαρασκευαστικαὶ Ἐπιτροπαὶ 1) πρὸς ἐξακολούθησιν καὶ περάτωσιν τῶν ἐργασιῶν τῆς συντάξεως σχεδίου Ἀστικοῦ Κώδικος, 2) Πρὸς ἀναθεώρησιν καὶ μεταρρύθμισιν τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων καὶ τῆς Πολ. Δικονομίας, 3) Πρὸς ἀναθεώρησιν καὶ μεταρρύθμισιν τοῦ Ποιν. Νόμου καὶ 4) Πρὸς ἀναθεώρησιν καὶ μεταρρύθμισιν τοῦ Ἐμπορ. Νόμου.

Τῇ 16 Φεβρουαρίου ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς κ. Κορομηλᾶς ὑπέβαλεν εἰς τὴν Βουλὴν τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1911, ἐν ᾧ ἐγένοντο πλεῖστοι οἰκονομικοὶ γεωτερισμοὶ καὶ πρὸς κάλυψιν τοῦ σημειουμένου ἐλλείμματος 4 ἑκατομ. δρχ. ἐτροποποιήθη ὁ ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος φόρος καὶ ἐπεβλήθη φόρος δυνάμενος νὰ εἰσπράττηται καὶ εἰς εἶδος ἐπὶ τῶν σπειρομένων γαιῶν. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς μετὰ τοῦτο ἐτόνισεν ὅτι οὐδεμία περιεκόπη δαπάνη στρατιωτικὴ καὶ τὸν ὑποβληθέντα προϋπολογισμὸν ἐχαρακτήρισεν ὡς ἁπλῆν ἀφετηρίαν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1912. Ὁ ὑποβληθὴς καὶ ψηφισθεὶς προϋπολογισμὸς τοῦ λήγ. ἔτους προϋνόει ἔσοδα μὲν 136, 277, 463 δρχ., ἔξοδα δὲ 125, 094, 473, καὶ προεβλέπετο περίσσευμα 4,182,000 δρχ.

Κατόπιν ὑποκινήσεως τοῦ καθηγητοῦ κ. Μιστριώτου καὶ προτάσεως τοῦ βουλευτοῦ κ. Μιχαλοπούλου, ὅπως συμπεριληφθῇ εἰς τὸ νέον Σύνταγμα εἰδικὸν ἄρθρον καθιεροῦν ὡς ἐπίσημον γλῶσσαν τοῦ κράτους τὴν καθαρεύουσαν, διεξήχθη ἐν τῇ Βουλῇ πολυήμερος καὶ σφοδρὰ περὶ τοῦ γλωσσικοῦ ζητήματος συζήτησις, συνοδευθεῖσα ἀνὰ τὰς ὁδοὺς ὑπὸ διαδηλώσεων ταραχωδῶν τῶν φοιτητῶν καὶ τοῦ λαοῦ τῶν Ἀθηνῶν. Ἡ Κυβέρνησις ἐν τέλει ἠναγκάσθη νὰ δεχθῇ ὅπως συμπεριληφθῇ εἰς τὸ Σύνταγμα ἄρθρον καθιεροῦν τὴν καθαρεύουσαν τοῦ Κράτους, καὶ ἕτερον ἄρθρον, ἀπαγορεῦον τὴν μετάφρασιν τῶν Ἁγίων Γραφῶν ἄνευ προηγουμένης ἀδείας τοῦ Οἰκουμ. Πατριάρχου, καὶ τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ Βουλὴ ἐπελάβετο μετὰ τοῦτο τῆς συζητήσεως τῶν ἀναθεωρητικῶν ἄρθρων τοῦ Συντάγματος. Κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ 16ου ἄρθρου τοῦ συντάγματος περὶ ἐκπαιδεύσεως, ἐγένετο ἀπόπειρα πρὸς ἀνακίνησιν τοῦ γλωσσικοῦ ζητήματος, ἀλλ' ὁ κ. Βενιζέλος ἐτόνισεν ὅτι ἡ ὁμολ. γλῶσσα «τὸ ἐθνικὸν ἡμῶν κειμήλιον» ὡς τὴν ὠνόμασε δὲν εἶνε δυνατὸν ἐν τῇ μορφῇ τοῦ ποιήματος, νὰ ἀποκλεισθῇ τῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ προὐκάλεσε τοὺς θέλοντας νὰ εἶνε φίλοι τῆς κυβερνήσεως νὰ θυσιάσωσι μέρος τῶν ἀτομικῶν γνωμῶν αὐτῶν εἰς τὰς γνώμας τῆς ὑπευθύνου κυβερνήσεως ἢ οἱ ἀδιάλλακτοι ὄντες νὰ σπεύσωσι νὰ μεταστῶσιν εἰς τὰς τάξεις τῆς ἀντιπολιτεύσεως, διότι ἔδει ἡ Βουλὴ ὡς τάχιστα νὰ περατώσῃ τὰς ἐργασίας αὐτῆς. Οὕτω τὸ ἄρθρον ἐψηφίσθη ἐν χρόνῳ βραχυτάτῳ. Ἐπειδὴ ὁ κ. Μιστριώτης διετύπωσε κατηγορίας ἐπὶ μισθαρνίᾳ πολλοὺς τῶν μαλλιαρῶν ἢ Χυδαϊστῶν καὶ προὐκάλεσε κοινὸν σκάνδαλον, ἡ Κυβέρνησις ἐδέχθη καὶ συνεκρότησε μεγάλην κοινοβουλευτικὴν ἐπιτροπὴν, ἐνεταλμένην νὰ ἐρευνήσῃ καὶ ἀνακοινώσῃ εἰς τὴν Βουλὴν πορίσματα τῶν ἐρευνῶν αὐτῆς ἅτινα πρὸ δύο περίπου ἑβδομάδων ἀνεκοίνωσε δηλώσασα ὅτι αἱ κατηγορίαι αὗται ἦσαν φαντασιώδεις.

Τὸ περὶ ἰδιοκτησίας 17ον ἄρθρον τοῦ Συντάγματος ἐψηφίσθη μετὰ τριήμερον συζήτησιν καθ' ἣν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἀνέπτυξε καθαρὰς σοσιαλιστικὰς ἀρχὰς, ἔχει δὲ τὸ ἄρθρον ὡς ἑξῆς: «Οὐδεὶς στερεῖται τῆς ἰδιοκτησίας εἰμὴ διὰ δημοσίαν ὠφέλειαν προσηκόντως ἀποδεδειγμένην, ὅτε καὶ ὅπως ὁ νόμος διατάσσει, πάντοτε δὲ προηγουμένης ἀποζημιώσεως» καὶ τοῦτο χάριν τῆς ἐπιδιωκομένης διευθετήσεως τοῦ φλέγοντος ἐν Θεσσαλίᾳ ἀγροτικοῦ ζητήματος. Τὸ ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον ἐφιλοξένησεν ἐγκαρδίως τὸν Πρύτανυν μετὰ τῶν καθηγητῶν καὶ φοιτητῶν τοῦ ἐν Βιέννῃ Πανεπιστημίου, καὶ τούτων ἀπελθόντων, ἀφίκοντο περὶ τοὺς 300 Βούλγαροι φοιτηταὶ μετά τινων ὑφηγητῶν καὶ ἀνταποκριτῶν πολλῶν βουλγαρικῶν ἐφημερίδων φιλοξενηθέντες καὶ οὗτοι ὑπὸ τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου. Βουλγαρὶς φοιτήτρια ἀπήγγειλεν ἐν Ἑλληνικῇ γλώσσῃ ὡραιοτάτην προσφώνησιν: «Ἔρχόμεθα, εἶπε, διαγγελεῖς εἰλικρινῶν φιλικῶν αἰσθημάτων τοῦ Βουλγαρικοῦ λαοῦ, προτείνοντος ὅπως λησμονήσωμεν τὸ παρελθὸν καὶ ἀποβλέψωμεν πρὸς τὸ μέλλον, τὸ ὁποῖον ἔχομεν κοινόν». Ὁ κ. Βενιζέλος ὁμιλῶν πρὸς Βουλγάρους δημοσιογράφους ἐξεφράσθη εὐμενέστατα διὰ τὴν γενομένην ἐπίσκεψιν ἣν ἐχαρακτήρισε ὡς εὐοίωνον ἀπαρχὴν στενωτέρας προσεγγίσεως μεταξὺ τῶν δύο ἐθνῶν. «Πρέπει τῳόντι, εἶπε, νὰ λησμονήσωμεν τὸ παρελθὸν καὶ νὰ ἐργασθῶμεν ὑπὲρ τῶν κοινῶν συμφερόντων πρὸς δημιουργίαν καλλιτέρου μέλλοντος διὰ τὰ ἔθνη.»

Οἱ γάλλοι ὀργανωταὶ τοῦ στρατοῦ ἀνέλαβον τῇ 6 Ἀπριλίου τὴν εἰς αὐτοὺς ἀνατεθεῖσαν διοίκησιν τοῦ ἐν Ἀθήναις πρώτου πεζικοῦ συντάγματος, τοῦ τρίτου πυροβολικοῦ καὶ τοῦ ἱππικοῦ.

Ἐπαναληφθεισῶν τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς, ἐψηφίσθησαν πάντα τὰ ἄρθρα περὶ τοῦ καταρτισμοῦ τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας.

Ἡ Βουλὴ ἐπεραίωσε τὴν ἀναθεώρησιν τοῦ Συντάγματος, ὅπερ ἐδημοσιεύσαμεν ἐν καιρῷ καὶ ἐν ταῖς στήλαις τῆς ἐφημερίδος ταύτης. Μετὰ τοῦτο ἡ ἀποφάσει τῆς Βουλῆς σχηματισθεῖσα κοινοβουλευτικὴ Πρεσβεία ἀνῆλθε τῇ 1 Ἰουνίου εἰς τὰ Ἀνάκτορα καὶ ἀνήγγειλεν εἰς τὸν Βασιλέα τὴν περάτωσιν τοῦ μεγάλου ἔργου, τῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ Συντάγματος, καὶ διημείφθησαν σοβαραὶ προσφωνήσεις καὶ ἀντιφωνήσεις.

Πανηγυρικωτάτη ἀναγγελία τοῦ συντελεσθέντος ἔργου ἐγένετο καὶ ἐν τῇ Βουλῇ ὅπου ὁ πρωθυπουργὸς κ. Βενιζέλος ἀνήγγειλεν ὅτι τὸ νέον Σύνταγμα ὑπογραφὲν καὶ ἐκδοθὲν ὑπὸ τοῦ Βασιλέως ἐτέθη ἤδη ἐν ἰσχύϊ καὶ ἐξῆρε τὴν σημασίαν τῶν ἀναθεωρηθεισῶν διατάξεων καὶ ἐφώνησεν ὅτι ὑπὸ τὸ νέον τοῦτο πολίτευμα ἡ Ἑλλὰς δικαιοῦται μετ' αἰσιωτέρων ἐλπίδων νὰ προσβλέπῃ εἰς τὸ μέλλον αὐτῆς.

Τῶν ἐπιψηφισθέντων νομοσχεδίων τῶν διαρρυθμιζόντων τὰ τῆς Ἀνωτάτης ἐκπαιδεύσεως ἀπεφασίσθη νὰ γένηται ἡ ἐφαρμογὴ ἀμέσως ἀπὸ τοῦ προσεχῶς ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους. Εἰς τὸ Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον ὑπάγονται αἱ Σχολαὶ τῆς Ἰατρικῆς καὶ τῶν Φυσικομαθηματικῶν Ἐπιστημῶν, εἰς δὲ τὸ Καποδιστριακὸν αἱ τῆς Θεολογίας, τῆς Νομικῆς καὶ τῆς Φιλοσοφικῆς μὲ κοινὴν Σύγκλητον.

Εἰς τὰς 12 Ἰουλίου ἡ Διπλῆ Ἀναθεωρητικὴ Βουλὴ ἐπεράτωσε τὰς ἐργασίας αὐτῆς, αἵτινες διήρκεσαν ἀδιακόπως ἐπὶ ἓξ μῆνας. Τὸ πρῶτον στάδιον τῆς Βουλῆς ταύτης ὑπῆρξε πολυτάραχον καὶ τεχνικῶς λίαν πολύπλοκον. Ἡ ἐπαναφορὰ τοῦ Διαδόχου εἰς τὸν Στρατὸν ὡς Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ, ὁ φόρος ἐπὶ τῶν σπειρομένων γαιῶν, τὸ Πανεπιστημιακὸν Νομοσχέδιον καὶ τὰ Δικαστικὰ ὑπῆρξαν τὰ σημεῖα ἐφ' ὧν προσεκλήθη ἡ θορυβωδεστέρα ἀντίδρασις. Ἡ ἀντίδρασις ὅμως αὕτη καίτοι θορυβώδης οὐδέποτε ὑπῆρξε σοβαρά, καὶ ἡ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν φανατικὴ πίστις τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ἐκλονίσθη, οὕτω δὲ ἠδυνήθη ὁ κ. Βενιζέλος νὰ ἐμμείνῃ ἀδιάτρεπτος ἐφ' ὅλων τῶν σημείων τοῦ νομοθετικοῦ αὐτοῦ προγράμματος. Μετὰ τῆς αὐτῆς σοβαρότητος ἤγαγεν ὁ κ. Βενιζέλος εἰς πέρας καὶ τὸ ἔργον τῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ συντάγματος.

Τὸ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως Κυρ. Μαυρομιχάλη παραγγελθὲν καταδρομικὸν θωρηκτὸν «Γ. Ἀβέρωφ» περατωθὲν καὶ ἐφοπλισθὲν ἐκ τοῦ ναυπηγείου ἀπέπλευσεν εἰς Ἀγγλίαν ἵνα μετάσχῃ τῶν ἑορτῶν τῆς Στέψεως τοῦ Γεωργίου Ε'., προσήραξε δὲ ἐκεῖ καὶ ὑπέστη βλάβην ἥτις κατετάραξε τὸ Ἑλληνικὸν καὶ βαθέως συνεκίνησεν. Εὐτυχῶς αἱ βλάβαι ἐπεσκευάσθησαν κατὰ τρόπον ὥστε ἡ μάχιμος δύναμις τοῦ σκάφους οὐδόλως νὰ μειωθῇ καὶ ἀντὶ δαπάνης οὐχὶ σημαντικῆς. Τῇ 1η Σεπτεμβρίου ἀκολουθούμενον τὸ νέον πολεμικὸν σκάφος ὑφ' ὁλοκλήρου τοῦ ἑλλην. ἀτόλου κατέπλευσε καὶ ἠγκυροβόλησεν εἰς τὸν ὅρμον τοῦ Φαλήρου ὑπὸ τὰς ἐνθουσιώδεις ἀνευφημίας τοῦ λαοῦ τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς, οἵτινες ἀθρόοι εἶχον συρρεύσει ἐκεῖ.

Ἡ ἀναδιοργάνωσις τῶν πολεμικῶν δυνάμεων τῆς ἐλευθέρας πατρίδος διὰ τῆς γαλλικῆς καὶ ἀγγλικῆς ἀποστολῆς συντελεῖται μετὰ δραστηριότητος καὶ θερμοῦ ζήλου, καὶ οἱ ξένοι ὀργανωταὶ τῶν στρατιωτικῶν ἰδίᾳ δυνάμεων μετ' ἐνθουσιασμοῦ διαδηλοῦσι τὰς στρατιωτικὰς ἀρετὰς τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν ἐλευθέρων Ἑλλήνων.

Τὸ εὐχερῶς καλυφθὲν δάνειον τῶν 110 ἑκατομ. δρχ. δὲ μόνον ἐμφαίνει τὴν τελείως ἀνορθωθεῖσαν καὶ ἐνισχυθεῖσαν πίστιν τῆς Ἑλλάδος ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ ἀλλὰ παρέχει καὶ πρόχειρα τὰ μέσα πρὸς ἄμυναν τῆς χώρας κατ' ἐνδεχομένων ἐν Ἀνατολῇ πολεμικῶν συμβάντων. Ἡ Ἑλλὰς διὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ αὐτῆς κ. Βενιζέλου διεδήλωσε τὸ θάρρος καὶ τὴν αὐτοπεποίθησιν ἐπὶ τὰς ἰδίας δυνάμεις, ὅτε ὁ κ. Βενιζέλος πρός τινα Ἐπιτροπείαν τοῦ Χρηματιστηρίου εἶπε τοιάδε:

«Ἡ Ἑλλὰς εἶνε διατεθειμένη νὰ ἀξακολουθήσῃ τὴν εἰρηνικὴν πολιτικὴν αὐτῆς ἀποφεύγουσα διατάραξιν τῆς τάξεως ἐν τῇ Ἀνατολῇ, ἐφόσον ἐξ αὐτῆς ἐξαρτᾶται. Καὶ βεβαίως, ἐὰν πρόκηται περὶ μερικῆς ἐπιστρατεύσεως τμημάτων τινῶν τῆς Τουρκίας, τὸ πρᾶγμα δὲν δύναται νὰ ἐπηρεάσῃ τὰς σκέψεις ταύτας τῆς Ἑλλην. Κυβερνήσεως, οὐδὲ νὰ προκαλέσῃ τὴν λῆψιν μέτρων ὁπωσδήποτε ἀνησυχούντων. Ἐὰν ὅμως ἡ Τουρκία κηρύξῃ γενικὴν ἐπιστράτευτιν καὶ ἀπειλήσῃ τὰ σύνορα ἡμῶν, τότε βεβαίως ἡ Ἑλλὰς δὲν θὰ μείνῃ μὲ τὰς χεῖρας ἐσταυρωμένας, ἀλλ' ἡ κυβέρνησις θὰ πράξῃ τὸ καθῆκον αὐτῆς καλοῦσα καὶ αὐτὴ ἐπιστράτευσιν πρὸς ἄμυναν τῆς χώρας. Πρέπει νὰ ἐννοηθῇ ὅτι παρῆλθε σήμερον ἡ ἐποχὴ τῆς ἐπαιτείας πρὸς τοὺς ἰσχυροὺς. Ἡ Ἑλλὰς διὰ τῶν ἰδίων αὐτῆς δυνάμεων δύναται νὰ ἀμυνθῇ ἐπαρκῶς, ἐὰν πρὸς τοῦτο προκληθῇ.»

Εἰς τοὺς συνετοὺς καὶ ἀνδρικοὺς τούτους λόγους ἐπηκολούθησαν εἰς βεβαίωσιν τὰ ἔργα, διότι ἕνεκα τουρκικῶν συγκεντρώσεων παρὰ τὰ Θεσσαλικὰ καὶ ἰδίᾳ τὰ ἠπειρωτικὰ μεθόρια, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐκάλεσεν εἰς ἐπιστράτευσιν τὰ δύο εὐζωνικὰ τάγματα τῆς Ἄρτης καὶ ἀνεκοίνωσε πρὸς τὰς Δυνάμεις τοὺς λόγους τῆς ἐπιστρατεύσεως ταύτης.

Τὸ ἀγροτικὸν ἐν Θεσσαλίᾳ ζήτημα, ὅπου χιλιάδες οἰκογενειῶν δουλοπαροικοῦσιν ἔτι ἀπὸ τῶν χρόνων τῆς τουρκικῆς δεσποτείας ἀπησχόλησε σπουδαίως τὴν Βουλὴν καὶ κατὰ νομοθετικὴν πρόνοιαν ἐξηγοράσθησαν πρὸς τοῖς κτήμασι τοῦ Ζάππα καὶ τὰ κτήματα τοῦ Μουφὴτ βέη ἀντὶ 2,800,000 δρχ. ἔχοντα ἑκτασιν 80,000 στρεμμάτων, ἅτινα προστιθέμενα εἰς τὰ ἐξηγορασμένα ἤδη κτήματα διευθετοῦσι τὸ σπουδαιότατον κοινωνικὸν ζήτημα κατὰ τὰ τρία τέταρτα.

Ἡ οἰκονομικὴ εὐρωστία τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου κατεδηλώθη ὅτε πρὸ δύο περίπου μηνῶν συνεκεντρώθησαν εἰς τὸ Κεντρ. Ταμεῖον ἐξ ἐμβασμάτων τῶν διαφόρων ἐπαρχιακῶν Ταμείων τοῦ Κράτους περὶ τὰ 20 ἑκατομ. δραχ. ἃς ἠδυνήθη ὁ λαὸς νὰ εἰσφέρῃ ἅμα τῇ αὐστηρᾷ διαταγῇ τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν πρὸς εἰσπραξιν τῶν καθυστερουμένων φόρων, τὰ ἀπὸ τοῦ δανείου δὲ ληφθέντα χρήματα παραμένουσιν ἄθικτα καὶ ἐντόκως κατατεθειμένα εἰς τραπέζας Ἑλληνικάς, τοῦ Κράτους ἐπαρκοῦντος ἐκ τῶν ἰδίων πόρων του εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας αὐτοῦ.

Τῇ 8 8βρίου ἡ Διπλῆ Βουλὴ ἐπανέλαβε τὰς ἐργασίας αὐτῆς καὶ ἐπελάβετο τῆς συζητήσεως καὶ ἐπιψηφίσεως τοῦ τε νέου Κανονισμοῦ τῆς Βουλῆς καὶ πάντων τῶν νομοσχεδίων ἅτινα ἐθεωρήθησαν ἀναγκαῖα διὰ τὴν ἐπιτελεσθεῖσαν ἀναθεώρησιν τοῦ Συντάγματος καὶ πρὸς πραγμάτωσιν τοῦ ἀνορθωτικοῦ προγράμματος τῆς Κυβερνήσεως εἰς πάντας τοὺς κλάδους τῆς κυβερνητικῆς ὑπηρεσίας.

Τὴν ἀπερίσπαστον νομοθετικὴν καὶ ἀνορθωτικὴν ἐργασίαν τῆς Διπλῆς Βουλῆς ὑπῆρξεν ἀνίκανος νὰ ἀνακόψῃ ἡ ἀσθενὴς καίτοι πείσμων ἀντιπολίτευσις, ἥτις ἐὰν ἐπολιτεύετο μετριοπαθέστερον καὶ σοβαρώτερον θὰ ἠδύνατο νὰ συντελέσῃ εἰς ἀρτιωτέραν καὶ ἀσφαλεστέραν εὐόδωσιν τοῦ ἀνορθωτ. ἔργου ἐνῷ πολιτευθεῖσα ὡς ἐπολιτεύθη ἀπέβαλε πᾶσαν παρὰ τῇ κοινῇ γνώμῃ ἐμπιστοσύνην καὶ δσάκις ἔτι δικαίως ἐκάκισε τὴν κυβέρνησιν ἐπὶ ὀλισθήμασι καὶ σφάλμασιν ἀνθρωπίνοις.

Ὡς πανέλληνες ἐν ἀρρήκτῳ ἐθνικῇ ἀλληλεγγύῃ διατελοῦντες μετὰ πάντων τῶν τμημάτων τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐλευθέρου καὶ δούλου ἐν οὐτω ἐκρύθμοις καιροῖς δὲν ἠδυνάμεθα νὰ προσδοκῶμεν ἤρεμον καὶ ἀτάραχον βίον ἐθνικόν. Ἡ μείζων μοῖρα τοῦ Ἑλληνισμοῦ διατελεῖ ἔτι ὑπὸ βάρβαρον ζυγὸν, εἴπερ ποτὲ δὲ ὑπὸ τὸ κράτος τῶν ἀπονενοημένων νεοτούρκων ἐχειμάσθη μετὰ τῆς Τουρκίας αὐτῆς καὶ ὁ δοῦλος Ἑλληνισμὸς, καθ' οὗ οἱ Νεότουρκοι ἔστρεψαν ὅλον τὸ μῖσος καὶ τὴν ὀργὴν αὐτῶν, ἐπὶ μόνῳ τῷ λόγῳ ὅτι ἀποτελεῖ οὗτος τὴν ἐπικρατεστέραν καὶ ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν προοδευτικωτέραν ἐθνικότητα ἐκ τῶν ἄλλων ὑπηκόων τῆς Τουρκίας, αὐτὸς δὲ τυγχάνει καὶ ὁ ἀδιαφιλονίκητος κληρονόμος αὐτῆς.

Το Οἰκουμενικον Πατριαρχειον ευρεως καὶ ασφαλως στηριζομενον επι της αφοστωσεως του Ἑλληνικου Χριστιανισμου καὶ επι των απαραγραπτων δικαιων του υπεραμυνεται οἱ' ολων των πνευματικων καὶ ηθικων οπλων του κατα της Νεοτουρκικης μανιας καὶ αγριοτητος, επισπασαμενον οὕτω την εμπιστοσυνην καὶ των αλλων χριστιανικων εθνοτητων εν Τουρκια καὶ προεξαρχει ηδη των κοινων αγωνων πασων τουτων, προσκτησαμενον υπερογον ηθικην δυναμιν εν Τουρκια, αἵαν σπανιωτατα εσχε κατα τον πενταποσιετη σχεδον υποτελη βιον αυτου.

Οἱ Νεότουρκοι καὶ ἰδίᾳ τὸ ἐν Θεσσαλονίκῃ ἑδρεῦον ἀπαίσιον κομιτᾶτον «Ἕνωσις—Πρόοδος» οὐδεμίαν ποιούμενον μέσων ἐκλογὴν ἐν τῇ μανίᾳ του ὥρμησεν εἰς ἐξόντωσιν τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ ἐθνικῶν κορυφῶν τοῦ ἀλυτρώτου Ἑλληνισμοῦ καὶ εἴδομεν μετὰ τὸν ἀείδιμον Μητροπολίτην Κορυτσᾶς Φώτιον πίπτοντα ὑπὸ τὴν δολοφόνον του μάχ

τος διὰ τῆς εἰς Μαρόκον ἐπεμβάσεως τῆς Γερμανίας, ἥτις ἀπέστειλε τῇ 1η Ἰουλίου (ν. ἡ) εἰς τὸν λιμένα Ἀγαδίρ τὴν γερμανικὴν κανονιοφόρον «Πάνθηρα» ἀντικατασταθεῖσαν μικρὸν ὕστερον διὰ τοῦ γερμανικοῦ εὐδρόμου «Βερολίνον» ἐπὶ τῇ προφάσει προστασίας τῆς ζωῆς καὶ τῆς περιουσίας τῶν ἐκεῖ πράγματι ἀνυπάρκτων γερμανῶν ὑπηκόων καὶ προστατευομένων, καὶ τὸ διάβημα τοῦτο ἀνεκοινώθη πρὸς ἁπάσας τὰς ὑπογραψάσας Συνάμεις τὴν συνθήκην τῆς Ἀλγεσίρας. Ἡ δημοσία ὅμως γνώμη ἐταράχθη ἐπὶ τῷ γερμανικῷ τούτῳ πραξικοπήματι καὶ ὁ γάλλος ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Δε Σέλβ ἐξέφρασε τὴν λυπήν του καὶ διετύπωσεν ἐπιφυλάξεις περὶ τοῦ νομίμου τῆς ἀποστολῆς ταύτης.

Ἐν Ἀγγλίᾳ ὁ πρωθυπουργὸς κ. Ἀσκουίθ εἶπεν ὅτι ἀδυνατεῖ μὲν ἐν τῷ ἐνεστῶτι σταδίῳ τοῦ ζητήματος νὰ εἴπῃ πολλὰ περὶ τῶν διαπραγματεύσεων πρὸς τὸ Κοινοβούλιον, ἐπιθυμεῖ ὅμως νὰ καταστήσῃ σαφέστατον ὅτι «νέα ἐδημιουργήθη κατάστασις, ἧς αἱ μέλλουσαι τυχὸν ἐξελίξεις δύνανται νὰ θίγωσιν ἀμεσώτερον ἢ μέχρι τοῦδε τὰ Βρεττανικὰ συμφέροντα....», κατέληξε δὲ ἐκφράσας τὴν ἐλπίδα περὶ εἰρηνικῆς διευθετήσεως τοῦ ζητήματος.

Εἰς τὰς ἄνωθι ἀνησυχίας προστίθενται νέαι ἐξ ἄλλης μωαμεθανικῆς συνταγματικῆς χώρας, τῆς Περσίας. Ὁ πρῴην Σαχης τῆς Περσίας Μωχάμετ Ἀλὴ ὁ προ διετιάς ἐκθρονισθεὶς καὶ διώγων ἐν Ρωσσίᾳ ὑπὸ σύνταξιν, ἀπεβιβάσθη τῇ 9η Ἰουλίου ἐπὶ Περσικοῦ ἐδάφους καὶ ἐπορεύετο κατὰ τῆς Τεχεράνης πρὸς ἀνάκτησιν τοῦ Περσικοῦ Θρόνου, τὸ τόλμημα δὲ τοῦτο προσελαβε τότε μείζονα σημασίαν διότι ἐπιστεύθη ὅτι πρὸς τοῦτο ἐνεθαρρύνετο ὑπὸ τῆς Ρωσσίας.

Τῇ 7η Ἰουλίου συνωμολογήθη νέα Ἀγγλιωπωνικὴ συνθήκη, ἐξ ἧς παρελείφθη σὺν ἄλλοις τὸ εἰς τὴν Ἰνδικὴν ἀναφερόμενον ἄρθρον, τοῦθ' ὅπερ ἐνέφαινεν ὅτι ἡ Ἀγγλία μετὰ τὰς ἐν Μαντζουρίᾳ ρωσσικὰς ἥττας, ἃς αὐτὴ διὰ τῶν Ἰαπώνων ἐχάλκευσε, εἶχε πληροστάτην ἐμπιστοσύνην πρὸς τὴν Ρωσσίαν ἢ μᾶλλον πρὸς τὴν ἀποκαλυφθεῖσαν ἀδυναμίαν αὐτῆς.

Παρὰ πάντα τὰ καθησυχαστικὰ ταῦτα γεγονότα, τὸν κόσμον ἀνησύχει πάντοτε ἡ μυστηριώδης διεξαγωγὴ τῶν διαπραγματεύσεων μεταξὺ Γαλλίας καὶ Γερμανίας ἐπὶ τοῦ Μαροκινοῦ ζητήματος.

Ἐν Ἀλβανίᾳ ὁ Τουργοὺτ πασᾶς ἀνεκατεστάθη ὑπὸ τοῦ Ἀβδοὺλλὰ Πιτσᾶ, λόγῳ δῆθεν ὑγείας, ἐνῷ παρεῖχε δεκαπενθήμερον προθεσμίαν πρὸς τοὺς Μιλισσόρους πρὸς ὑποταγὴν, ἀλλὼ ἠπείλει καταστροφὴν καὶ ὄλεθρον κατ' αὐτῶν.

Ὁ Καισσαρσβασιλεὺς Φραγκίσκος Ἰωσὴφ ἐκήρυξε τὴν ἔναρξίν τῶν ἐργασιῶν τῆς Αὐστριακῆς Βουλῆς εἰπὼν σὺν ἄλλοις καὶ τάδε:

«Ἐλπίζω ὅτι διὰ τῆς στενῆς πρὸς τὰς ἡμετέρας συμμάχους σχέσεως, ἥτις παραμείνει ἐν ἀμείωτῳ ἐγκαρδιότητι καὶ διὰ τῶν φιλικῶν σχέσεων ἃς ἡ ἡμετέρα Μοναρχία καλλιεργεῖ πρὸς πάσας τὰς Δυνάμεις, θὰ διασωθῶσιν ἡμῖν τὰ ἔργα τῆς εἰρήνης.»

Ὁ Οὐγγρὸς δὲ ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης τῇ προτεραίᾳ ἐπὶ τῇ συζητήσει τῶν στρατιωτικῶν νομοσχεδίων ἐν τῇ Βουλῇ εἶπε σὺν ἄλλοις καὶ τάδε:

«Πρὸ δύο μόλις ἐτῶν ἠσθάνθημεν τὴν πνοὴν τοῦ ἔξωθεν κινδύνου (ὅτε κατεπόθησαν αἱ ἐπαρχίαι Βοσνίας καὶ Ἑρζεγοβίνης), λὲν εἶνε δὲ ἀδύνατον ἐν μέλλοντι οὐ μακρὰν ἀπέχοντι νὰ εὑρεθῶμεν ἐν τῷ κέντρῳ κινδυνώδους πολιτικῆς καταιγίδος, ἐξ ἧς μόνος ἰσχυρὸς στρατὸς δύναται νὰ σώσῃ ἡμᾶς.»

Περὶ τὰ μέσα Ἰουλίου φρικίασις εἶχε διαδρέμει τὸν εὐρωπαϊκὸν κόσμον διότι πᾶσαι περὶ τῆς εἰρήνης ἐλπίδες εἶχον ἐκλίπει ὅτε ἐπιστεύθη ἡ ἐπισήμως μὲν διαψευδομένη ἀλλ' ὑπὸ ἐγκρίτων Βρεττανικῶν φύλλων βεβαιωθεῖσα εἴδησις περὶ ὑπερβολικωτάτων τῆς Γερμανίας ἀπαιτήσεων, αἵτινες σὺν ἄλλοις προὐκάλεσαν δημόσιον λόγον τοῦ Ἄγγλου ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν [illegible] ὑπὸ τοῦ εὐρωπαϊκοῦ τύπου. Ἡ Γερμανία κατὰ τὴν εἴδησιν ταύτην /ἀντὶ τοῦ Μαρόκου ἀπῄτει τὸ Γαλλικὸν Κόγκον ὁλόκληρον καὶ πρὸς τούτοις τὸ παρὰ τῆς Γαλλίας κεκτημένον δικαίωμα ὅπως προτιμηθῇ ὡς ἀγοραστὴς τοῦ Βελγικοῦ Κόγκου ἐν περιπτώσει ἀπαλλοτριώσεως αὐτοῦ.

Ὁ Λόϋδ Τζὼρτζ, καίτοι θιασώτης θερμὸς τῆς ἀγγλογερμανικῆς προσεγγίσεως ἐδήλωσεν ὅτι:

«Αὐτὸς μὲν θὰ ὑπεβάλλετο προθύμως εἰς πᾶσαν θυσίαν ὅπως διατηρήσῃ τὴν εἰρήνην, ὅτι ὅμως ἦτο ἀναγκαῖον νὰ γινώσκωνται ὑπὸ πάντων οἱ ὅροι τῆς εἰρήνης, ὧν ὑπερβαινομένων, ἡ διατήρησις αὐτῆς ἀποβαίνει ἀδύνατος. Ὁ πρώτιστος δὲ καὶ ἀναγκαιότατος τῶν ὅρων τούτων εἶνε ἡ διατήρησις τῆς ἐν τῷ κόσμῳ ἐνεστώσης θέσεως τῆς Ἀγγλίας καὶ ἡ ἀποφυγὴ παντὸς ὅ,τι δύναται ν' ἀπειλήσῃ αὐτήν. Ἂν ἡ Ἀγγλία περιήγετο εἰς τοιαύτην, θέσιν ὥστε νὰ ἀδυνατῇ νὰ διατηρήσῃ τὴν εἰρήνην ἄλλως ἢ θυσιάζουσα τὴν μεγάλην καὶ εὐεργετικὴν τῷ κόσμῳ θέσιν ἣν ἐκτήσατο δι' ὁλοκλήρων αἰώνων ἡρωϊσμοῦ καὶ ἀνδραγαθημάτων, ἀνεχομένη δὲ ἐν ζητήμασι ζωτικῶν δι' αὐτὴν συμφερόντων νὰ τυγχάνῃ τοιαύτης μεταχειρίσεως, ὡς εἰ μὴ συνεπολογίζετο πλέον ἐν τῇ χορείᾳ τῶν μεγάλων ἐθνῶν, τότε—διακηρύττω τοῦτο μεθ' ὅλου τοῦ ὑπάρχοντος ἐν ἐμοὶ σθένους—ἡ εἰρήνη ἀντὶ τοιούτου τιμήματος ἐξαγοραζομένη θὰ ἦτο ταπεινώσις ἀφόρητος εἰς ἔθνος μέγα οἷον τὸ ἡμέτερον».

Ἐκ τῶν δημοσιευμάτων καὶ τῶν λόγων τούτων γενικὴ ἐπεκράτησεν ἀνησυχία ἐν Εὐρώπῃ, ὡς προηγουμένη καταιγίδος νεκρικὴ ἠρεμία, ἐπέτεινε δὲ τοὺς φόβους ἀπειλητικὸν ἄρθρον τῆς «Ἐφημ. τῆς Κολωνίας», ἐνῷ ταὐτοχρόνως ἡμιεπίσημον ἀνακοίνωμα ἐν Παρισίοις ἐξῆρε καθησυχαστικῶς τὸν ἀνεπίσημον χαρακτῆρα τῶν κυκλοφορησασῶν εἰδήσεων περὶ τῶν γερμανικῶν ἀπαιτήσεων, ὁ Ἄγγλος δὲ πρωθυπουργὸς ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ ἐποιήσατο δηλώσεις καθησυχαστικὰς ὅτι «ἡ Ἀγγλία εἰλικρινῶς καὶ τιμίως ἐπιθυμεῖ νὰ ἴδῃ τὰς μεταξὺ Γαλλίας καὶ Γερμανίας διεξαγομένας νῦν διαπραγματεύσεις ἀπολογούσας εἰς εὐτυχὲς καὶ ἱκανοποιητικὸν δι' ἀμφοτέρας ἀποτέλεσμα μηδαμῶς παραβλάπτον τὰ βρεττανικὰ συμφέροντα. Ἡ Ἀγγλία δὲν θέλει νὰ ἐμποδίσῃ γαλλογερμανικὰς συμφωνίας εἰς χῶρας ἔξω τοῦ Μαρόκου κειμένας, συμφωνίαι ὅμως εἰς αὐτὸ τὸ Μαρόκον ἀναφερόμεναι δὲν δύνανται νὰ συνομολογηθῶσιν ἄνευ τῆς συναινέσεως τῆς Ἀγγλίας».

Ἐνῷ καθησυχάζετο οὕτω ἡ κοινὴ ἐν Εὐρώπῃ γνώμη, ἡ ἀπειλὴ κατὰ τῆς εἰρήνης ἐξακολουθεῖ χαλκευομένη ὑπὸ τῶν νεοτουρκικῶν μωριῶν καὶ ἀτασθαλιῶν, παρατεινουσῶν τὸ Ἀλβανικὸν ζήτημα. Ὁ Σὶρ Ἐδ. Γρέϋ ἠναγκάσθη νὰ δηλώσῃ ὅτι τὸ Ἀλβανικὸν ζήτημα καίτοι εἶνε ζήτημα ἐσωτερικὸν τῆς Τουρκίας, εἶνε ὅμως ζήτημα καὶ χῶν ἐνδιαφερομένων Δυνάμεων ἰδίᾳ δὲ ἐκείνων ὧν τὸ ἔδαφος ὁμορεῖ τῷ Τουρκικῷ Κράτει.... Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐν Ἀλβανίᾳ μαχῶν διεπράχθησαν παρεκτροπαὶ δι' ἃς λυπούμεθα οὐ μόνον ἐξ αἰσθήματος φιλανθρωπίας, ἀλλὰ καὶ διότι ἐσμὲν εἰλικρινεῖς φίλοι τοῦ ἐν Τουρκίᾳ νέου καθεστῶτος. Δὲν ἰσχυρίζομαι ὅτι αἱ ἡνωμέναι δυνάμεις τῶν μεγάλων κρατῶν δὲν θὰ ἐπενέβαινον, ἂν παρίστατο ἀνάγκη πρὸς τοῦτο· ἀλλ' ἡ ἐπέμβασις θὰ ἐσήμαινε τὴν καταστροφὴν τοῦ νέου ἐν Τουρκίᾳ συντάγματος καὶ τὴν ματαίωσιν ὅλων τῶν ἐπ' αὐτοῦ στηριχθεισῶν ἐλπίδων καὶ πλήρης θὰ ἐπηκολούθει μεταβολὴ τῆς σημερινῆς πολιτικῆς.

Ὁ Καΐζερ ἐπανέκαμψεν ἐκ τοῦ σκανδιναυικοῦ ταξιδίου του εἰς Σβινεμούνδην καὶ ἡ προσοχὴ τοῦ κόσμου ἐστράφη πρὸς αὐτὸν ὡς εἰς παγκόσμιον Πυθίαν ἀπὸ τοῦ στόματος τῆς ὁποίας ἐξήρτητο ἡ τύχη τοῦ κόσμου. Αἱ μυστικαὶ συνδιαλέξεις του μετὰ τοῦ Ἀρχικαγκελλαρίου καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν παρέμενον ἄγνωστοι καὶ ἡ γενικὴ ἀνησυχία ἐπηυξάνετο ὑπὸ τῶν κυκλοφορουσῶν εἰδήσεων περὶ στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν παρασκευῶν ἔν τε Γαλλίᾳ, ἐν Γερμανίᾳ καὶ ἐν Ἀγγλίᾳ.

Ἐν μέσῳ οὕτω κρισίμων ἡμερῶν ἐν Ἀγγλίᾳ ἐπερατοῦτο κατὰ τρόπον θαυμαστὸν ὁ διετὴς συνταγματικὸς ἀγὼν διὰ πληροστάτης νίκης τοῦ φιλελευθέρου ὑπουργείου. Ἀσκουὶθ κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 28 Ἰουλίου ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Λόρδων.

Τοῦ ἀγῶνος τούτου κατήρξατο ἡ Ἄνω Βουλὴ τῷ 1909 ἀποκρούσασα τὸν ριζοσπαστικὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Λόϋδ Τζὼρτζ, ὅστις ηὔξανε τὰ βάρη τῶν πλουσίων ἐπὶ ἀνακουφίσει τοῦ ἀκτήμονος λαοῦ. Διότι οἱ ζάπλουτοι οὗτοι, οἱ διηνεκῶς προτρεπόμενοι τὴν κυβέρνησιν εἰς αὔξησιν τῶν ναυτικῶν δαπανῶν ἤθελον αἱ δαπάναι αὗται νὰ βαρύνωσι τὸν πτωχὸν φορολογούμενον λαὸν ποριζόμεναι διὰ τῆς ὁδοῦ τῶν ἐμμέσων φόρων, οὐχὶ δὲ διὰ τῆς αὐξήσεως τῶν ἀμέσων φόρων, ἥτις θὰ ἐβάρυνε τὰς πλουσίας τάξεις.

Τῇ 23ῃ Μαΐου 1910 ὁ Ἀσκουὶθ ὑπέβαλε τὸ νομοσχέδιον, δι' οὗ ἔμελλε νὰ τεθῇ ἅπαξ διὰ παντὸς τέρμα εἰς τὸ δικαίωμα ἀρνησικυρίας τῶν Λόρδων. Δι' ἐπανειλημμένων διαλύσεων τῆς Βουλῆς τῶν Κοινοτήτων κατεδηλώθη ἡ σφοδρὰ κοινὴ γνώμη ὑπὲρ τοῦ νομοσχεδίου, εἰς ἣν ἐνέδωκε καὶ ὁ Βασιλεὺς Ἐδουάρδος Ζ' καὶ ὁ διάδοχος Αὐτοῦ Γεώργιος Ε'. Οὗτος εἶχε καταστῇ πᾶσα περαιτέρω ἀντίστασις τῆς Ἄνω Βουλῆς κατὰ τοῦ νομοσχεδίου ματαία, καὶ ἐν τῇ ἱστορικῇ συνεδρίᾳ τῆς 28 Ἰουλίου ἐψηφίσθη τὸ Νομοσχέδιον διὰ ψήφων 131 κατὰ 114 καὶ τὸ δικαίωμα ἀρνησικυρίας τῆς Ἄνω Βουλῆς ἔπαυσεν ὁλοσχερῶς ὑφιστάμενον. Ἄρχεται οὕτω νέα ἐποχὴ ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς Ἀγγλίας καὶ ἡ Κάτω Βουλὴ εἶνε τώρα ἡ μόνη δριστικῶς κρίνουσα περὶ τῆς νομοθεσίας, καὶ ἀπὸ διεθνοῦς ἀπόψεως ἡ νίκη αὕτη ἐνίσχυσε τὰς ἐλπίδας ὑπὲρ τῆς εἰρήνης, διότι τὸ φιλελεύθερον κόμμα εἶνε φιλείρηνον.

Εἰρηνικῶς διηυθετήθησαν ἐν τέλει καὶ τῆς Τουρκίας αἱ Ἀλβανικαὶ καὶ Μαυροβουνιωτικαὶ δυσχέρειαι, καὶ οἱ Μαλισσόροι ἀθρόοι ἐπανῆλθον εἰς τὰς κατεστραμμένας ἑστίας αὐτῶν.

Ἀποκαλυπτικαὶ σοζητήσεις ἐγένοντο μεταξὺ τῶν ἐν Βιέννῃ καὶ ἐν Κ)πόλει ἀνταποκριτῶν τοῦ Λονδινείου «Χρόνου» καὶ τοῦ ἑβραίου ραβίνου κ. Γκάστερ, ἐξ ὧν φαίνεται ἀποδεικτὸν ὅτι ἡ ὑποψία τῶν ἐν Ἀδάνοις σφαγῶν, τῶν κατὰ τὸν ἀροπλισμὸν φρικωδεστάτων σφαγῶν καὶ δεινοπαθημάτων τῶν βουλγάρων καὶ ἄλλων χριστιανῶν, τῶν τελευταίων παθημάτων τῶν Ἀλβανῶν, ἀπὸ τοῦ ἀνθελληνικοῦ ἐμπορικοῦ ἀποκλεισμοῦ καὶ ἐν γένει πάντων τῶν αἱματηρῶν ὀφαλμάτων τῶν Νεοτουρκων, ὄχι μόνον ὑπάρχει πραγματικῶς καὶ εἶνε διαδεδομένη εὐρύτατα καὶ βαθύτατα ἐρριζωμένη ἐν ὅλῃ τῇ Ἀνατολῇ, ἀλλὰ καὶ βαίζεται ἐπὶ τοιούτων τεκμηρίων ὥστε νὰ φαίνεται πιθανωτάτη.

Μόλις ἠφρίασε φαιδρὸς ὁ πολιτικὸς ὁρίζων ἐν Ἀγγλίᾳ ὑπὸ τὸν μολύβδινον πάντοτε οὐρανὸν αὐτῆς σοβαρωτάτη ἐξερράγη ἀπεργία πρωτοφανῶν διαστάσεων, ἐξ ὧν αἱ προκύψασαι οἰκονομικαὶ ζημίαι ἐξετιμήθησαν καὶ εὑρέθησαν ἐξισούμεναι πρὸς τὰς δαπάνας ἑνὸς ἀτυχοῦς πολέμου, ἐχαρακτηρίσθησαν δὲ αὐτόχρημα ὡς ἐθνικὴ συμφορά.

Διάφοροι ἐργατῶν κατηγορίαι τοῦ τμήματος τῶν μεταλλουργῶν εἶχον ἐγείρει πρό τινος χρόνου διαφόρους ἀπαιτήσεις πρὸς τοὺς ἐργοδότας αὐτῶν, ὡς αὔξησιν τῶν μισθῶν κυρίως καὶ ἐλάττωσιν τῶν ἐργασίμων ὡρῶν, καὶ εἰς τούτους χάριν ἀλληλεγγύης προσετέθησαν καὶ τινες ἐργάται σιδηροδρόμων καὶ ἐκ τῆς μικρᾶς ἐν ἀρχῇ κινήσεως ταύτης ἀνεπτύχθη, αἴφνης τρομερὰ τὰς διαστάσεις ἀπεργία, ἥτις περιέλαβε πλείστας ἐργατῶν τάξεις προπάντων τοὺς τῶν σιδηροδρόμων, παραλύσασα ἐπὶ δύο ἡμέρας τὰς συγκοινωνίας ὁλοκλήρου τοῦ οἰκονομικοῦ βίου τῆς Μ. Βρεττανίας. Αἱ ἀπεργίαι ἐξετάθησαν εἰς διαφόρους πόλεις, αἱματηραὶ συγκρούσεις ἐγένοντο μεταξὺ τῶν ὀργάνων τῆς δημοσίας τάξεως καὶ τοῦ ἀχαλινώτου συρφετοῦ τῶν κακούργων, ὅστις ἐξαπολύεται πάντοτε εἰς τοιαύτας περιστάσεις πρὸς κορεσμὸν τῶν ἀγρίων ἐνοτίκων αὐτοῦ.

Αἱ ἀπεργίαι ἔπαυσαν ἐν τέλει τῇ μεσολαβήσει τῆς Κυβερνήσεως μεταξὺ ἐργατῶν καὶ ἐργοδοτῶν, καὶ διὰ τῆς ὑποσχέσεως ἱκανοποιητικῆς διευθετήσεως τῶν ἀπαιτήσεων τῶν πρώτων.

Ἵνα μὴ λείψῃ ἀφορμὴ διαταράττουσα τὴν ποθουμένην γαλήνην καὶ εὐδοκίαν ἄλλο συμβεβηκὸς οὐδεμίαν σχέσιν ἔχον πρὸς τὴν διεθνῆ πολιτικὴν καὶ τὰ διεθνῆ συμφέροντα ἐπεσκίασε πρὸς στιγμὴν πάντα τἄλλα κατὰ τρόπον ὅλως διάφορον.

Ἡμέραν τινὰ τοῦ πρώτου δεκαημέρου τοῦ Αὐγούστου οἱ ἐπιτετραμμένοι τοῦ μεγάλου Μουσείου Λούβρου ἐν Παρισίοις ἠννόησαν ὅτι εἴχεν ἐξαφανισθῇ «εἰκὼν» μετρίου μεγέθους ἡ περίφημος «Joconda» τοῦ μεγάλου ἰταλοῦ ζωγράφου Leonardo Da Vinci, καὶ ἡ ἀπώλεια αὕτη ἐβύθισε τὴν καλαισθητοτέραν μερίδα τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου εἰς βαθύτερον καὶ εἰλικρινέστερον πένθος ἢ ὅσον θὰ ἐλύπει αὐτὴν ἡ ἐξαφάνισις ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς ἑνὸς ὁλοκλήρου λαοῦ.

Ἐν μέσῳ τῆς καταλήξεως τὸ εὔθυμον γαλλικὸν πνεῦμα δὲν κατεπνίγη, τοὐναντίον μάλιστα εὗρεν ἀφορμὴν νὰ διασκεδάσῃ πολλάκις τὴν λύπην τῶν εὐαισθήτων καὶ πολλαχῶς νὰ προκαλέσῃ μειδιάματα εἰρωνικὰ εἰς βάρος τῶν ἐπιτετραμμένων τὰ τοῦ Μουσείου καὶ τῶν ἀστυνομικῶν καὶ ἀνακριτικῶν ἀρχῶν. Ἡ «Γιοκόνδα» δὲν ἀνευρέθη μέχρι σήμερον

Τὸ Μαρόκινὸν ζήτημα ἐξηκολούθησεν ὡς ἐφιάλτης πιέζων τὰ στέρνα τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου καὶ ἐντὸς τοῦ δευτέρου δεκαημέρου τοῦ Αὐγούστου τοσοῦτος ἐπεκράτησε φόβος ἐκρήξεως πολέμου, ὥστε ὅλος ὁ οἰκονομικὸς ἐν Γερμανίᾳ κόσμος συνεκλονίσθη καὶ ἑκατοντάδες ἑκατομμυρίων ἀπωλέσθησαν ἐκ τῆς ἀποτόμου ἀποχωρήσεως τῶν γαλλικῶν καὶ ἀγγλικῶν κεφαλαίων ἐκ τῶν γερμανικῶν ἀγορῶν καὶ βιομηχανιῶν, ὧν εὐρυτάτη γίνεται ἐν Γερμανίᾳ ἐκμετάλλευσις, ἀθρόοι δὲ οἱ καταθέται συνέρρεον πρὸ τῶν θυρίδων τῶν Τραπεζῶν καὶ τῶν Ταμιευτηρίων ἀποσύροντες τὰς παρακαταθήκας αὐτῶν.

Ὁ οἰκονομικὸς ἐκεῖνος κλονισμὸς ἔπεισε τὸν Κάϊζερ καὶ τοὺς γερμανοὺς διπλωμάτας καὶ τὰ γερμανικὰ ἐπιτελεῖα ὅτι πλὴν τῶν ὅπλων ὑπάρχουσι καὶ ἄλλαι δυνάμεις σήμερον μάλιστα δυνάμενοι νὰ καταστέλλωσι τὰς πολεμικὰς ὁρμὰς καὶ ἀποκρούωσι τυχοδιωκτικὴν ἐπιχείρησιν καὶ τῶν στρατιωτικῶς ἰσχυροτάτων Δυνάμεων ἐν τῷ κόσμῳ.

Ὑπερδιακοσιακισχίλιοι σοσιαλισταὶ ἐν Βερολίνῳ συνεκρότησαν ἐπιβλητικώτατα συλλαλητήρια, μετὰ πλείστης εὐταξίας ὑπὲρ διατηρήσεως τῆς εἰρήνης, ἐνῷ οἱ ἐν Γαλλίᾳ σοσιαλισταὶ παρεσκεύαζον μεγάλας ἀπεργίας εἰ προτε ἐξερρήγνυτο γαλλογερμανικὸς πόλεμος.

Ζωηροτάτη ἤρξατο καὶ ἐξηκολούθησε κατ' Αὔγουστον συζήτησις μεταξὺ τοῦ Ἰταλικοῦ καὶ Τουρκικοῦ τύπου περὶ τῆς Τριπολίτιδος, ἐνῷ ἡ Νέα Τουρκία ἐπιδεικνύει τὴν μεγίστην δυσμένειαν ἐν Τριπολίτιδι παρεμποδίζουσα παντοιοτρόπως τὴν ἀνάπτυξιν τῶν οἰκονομικῶν ἐκεῖ συμφερόντων τῆς Ἰταλίας, γινώσκουσα ὅτι ἡ Ἰταλία ἀπειλεῖ τὴν Τουρκικὴν ἐκείνην Ἐπαρχίαν.

Ἐν Ρωσσίᾳ καὶ ἐκβιασθεῖσαι συνταγματικαὶ ἐλευθερίαι ὑπὸ τῶν ἀστικῶν ἐξ πληθυσμῶν καὶ τούτων πάλιν ἐκ τῶν ἐργατικῶν ἐξέων δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ εὐδοκιμήσωσι, βιώσιμοι ἐσαεὶ καθιστάμεναι, διότι τὸ σύνολον τοῦ ρωσσικοῦ λαοῦ διατελεῖ ἔτι ἐν λίαν χθαμαλῇ βαθμίδι πολιτισμοῦ. Ὁ Τσαρικὸς δεσποτισμὸς ἐνέδωκε πρὸς καιρὸν, ἕνεκα τῶν προσφάτων ἰαπωνικῶν πληγμάτων ἐν Μαντζουρίᾳ καὶ τῆς ἐντεῦθεν καταπτώσεως τοῦ ἐπιβλητικοῦ γοήτρου αὐτοῦ πρὸς τοὺς μόλις ἀπελευθέρους ὑπηκόους Του, οὐδέποτε ὅμως ἐπαύσατο ἀντιδρῶν καὶ ἀνακόπτων πᾶσαν περαιτέρω τῆς ἐλευθερίας ἐπέκτασιν, μέχρι οὗ ἠδυνήθη καὶ τὴν Δοῦμαν νὰ καταστήσῃ ὑποχείριον καὶ τὴν προνομιοῦχον ἔτι Φιλλανδίαν νὰ ἀφαιρέσῃ τὰς προνομίας αὐτῆς καὶ καταστήσῃ ὁμοίαν πρὸς τὰς κοινὰς ἐπαρχίας τῆς Ρωσσίας, ἡ φρικαλέα δὲ [εἰς Σιβηρίαν ἐξορία πολιτικῶν καταδίκων ἐπανελήφθη μετ' ἐντάσεως καὶ ἐπὶ τούτοις ὁ διωγμὸς παντὸς φιλελευθέρου κινήματος ἢ ἰδέας. Τῆς ἀντιδράσεως ταύτης ἡγεῖτο ἐπὶ πολλὰ ἤδη ἔτη ὁ Στολυπίν, καθ' οὗ ὤμοσαν θάνατον ἅπαντα τὰ ἀπόκρυφα σωματεῖα.

Περὶ τὰ τέλη Αὐγούστου ἐν Κιέβῳ ἐτελοῦντο μεγαλοπρεπεῖς ἑορταὶ ἐπὶ τοῖς ἀποκαλυπτηρίοις τοῦ μνημείου εἰς τιμὴν τοῦ Τσάρου Ἀλεξάνδρου Β' τοῦ Ἐλευθερωτοῦ, καὶ ἐν τῷ Θεάτρῳ κατὰ τὴν πανηγυρικὴν παράστασιν πρὸ τῶν ὀμμάτων αὐτῶν τοῦ Τσάρου ὁ Βραγκῶφ, βοηθὸς δικηγόρου καὶ μέλος τοῦ ἐπαναστατικοῦ κόμματος ἐπλήγωσε θανασίμως τὸν Στολυπὶν διὰ περιστρόφου, ὅστις μετὰ τινας ἑβδομάδας ἐξέπνευσεν ὑπὸ τῶν τραυμάτων.

Ἡ δημοσιογραφικὴ ἔρις τοῦ Ἰταλοτουρκικοῦ τύπου εἰς τὸ ἀκρότατον ὀξυνθεῖσα ἐγένετο πρόδρομος ἀδοκήτου ἐκρήξεως πολέμου Ἰταλοτουρκικοῦ διὰ τὴν Τριπολίτιδα καὶ Κυρηναϊκήν. Τελεσίγραφον ἐκ Ρώμης διεβιβάσθη τηλεγραφικῶς τὴν νύκτα τῆς 13)26 πρὸς τὴν 14)27 7βρίου πρὸς τὸν ἐν Κ)πόλει Ἰταλὸν πρεσβευτὴν, δι' οὗ εἰδοποιεῖτο ἡ Τουρκία ὅτι ἀπεφάσισεν ἡ Ἰταλικὴ κυβέρνησις νὰ καταλάβῃ στρατιωτικῶς τὴν Τριπολίτιδα, διότι ταύτην μόνην τὴν λύσιν θέλει καὶ παραδέχεται καὶ ἀπαιτεῖ ὅπως ἡ Τουρκικὴ κυβέρνησις ἐκδώσῃ τὰς ἀναγκαίας διαταγὰς ἵνα ἡ στρατιωτικὴ κατάληψις τῶν ἐν λόγῳ ἐπαρχιῶν δυνηθῇ νὰ ἐκτελεσθῇ ἄνευ δυσκολίας ἀπῄτει δὲ σαφῆ καὶ ἀνεπιφύλακτον ἀπάντησιν πρὸς τοῦτο ἐντὸς 24 ὡρῶν.

Ἡ Πύλη ἐν ἐσπευσμένῳ Ὑπουργικῷ Συμβουλίῳ συνέταξε καὶ διεβίβασεν ἀμέσως ἀπάντησιν ὅτι εἶνε πρόθυμος νὰ διαπραγματευθῇ περὶ παραχωρήσεων οἰκονομικῶν καὶ εἰδικῶν τῆς Ἰταλίας [συμφερόντων ἐν Τριπόλει ἐπὶ μόνῳ τῷ ὅρῳ τῆς διατηρήσεως τοῦ καθεστῶτος ἐν Τριπολίτιδι. Ἡ ἀπάντησις ἐθεωρήθη ἀνεπαρκὴς καὶ τῇ 2.30' μ. μ. τῆς 16)29 7βρίου Ἰταλία καὶ Τουρκία ἐγένοντο ἐν καταστάσει πολέμου.

Ὁ Ἰταλὸς ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερ. Σὰν Τζουλιάνο ὡς γνήσιος συμπολίτης τοῦ Μακκιοβέλη, διεκήρυξεν ὅτι ἀξιοῖ τὴν ἀκεραιότητα τῆς Τουρκικῆς ἐπικρατείας ἐν τῇ Βαλκανικῇ καὶ ἀποδοκιμάζει πᾶν πολεμικὸν κίνημα ἐν αὐτῇ πρὸς ἀποκοπὴν οἱουδήποτε τμήματος αὐτῆς. Ἡ Κρήτη καὶ ἡ Σάμος ἐκηρύχθησαν οὐδέτεροι. Ἀπὸ τῆς 28)11 Ὀκτωβρίου ἤρξατο ἡ κατάληψις τῆς Τριπόλεως καὶ Κυρηναϊκῆς ὑπὸ τῶν Ἰταλικῶν δυνάμεων σχεδὸν ἄνευ ἀντιστάσεως παρὰ τῶν Τούρκων.

Κατὰ τὸ τρίτον δεκαήμερον τοῦ Σ)βρίου μεγάλη ἐξερράγη ἐπανάστασις ἐν Σινικῇ κατὰ τῆς δυναστείας τῶν Μαντζοῦ, ἀρχούσης ἀπὸ τοῦ 1644 καὶ ἐκ τῆς ταχείας ἐξελίξεως αὐτῆς κατεφάνη ὅτι εἶνε ἀπηλλαγμένη αὕτη τῆς μισοξενίας ἀλλ' ἀποσκοπεῖ φανερῶς εἰς ἀποτροπὴν τῆς δυναστείας καὶ τὴν ἵδρυσιν δημοκρατίας κατὰ τὸ πρότυπον τῆς βορειαμερικανικῆς Συμπολιτείας. Ἡγέτης τῆς ἐπαναστάσεως ταύτης εἶνε ὁ Σίνης ἰατρὸς Σοῦ—γιὰτ—Σέν, ὅστις μετ' ἀλλεπαλλήλους νίκας κατὰ τῶν αὐτοκρατορικῶν στρατευμάτων ἀνεκηρύχθη Πρόεδρος τῆς Σινικῆς Δημοκρατίας.

Ὁ Ἰταλοτουρκικὸς πόλεμος ἐν τῇ ἐξελίξει του παρουσιάζει πολλὰ παράδοξα φαινόμενα. Ἤρξατο εἰρηνικῶς καὶ ἀπροσδοκήτως ἀπέβη αἱματηρότατος καὶ μεθ' ἑκάστην μάχην τῶν ἐμπολέμων ἄγει νικητήρια ἑκάτερος τούτων ἕνεκα τῆς αὐστηρᾶς λογοκρισίας τῶν Ἰταλ. ἀρχῶν, διότι ὡς ἐδηλώθη, προτιμᾷ ἡ Ἰταλικὴ κυβέρνησις τὰς στενοχωρίας τοῦ ἱστορικοῦ ἢ τὴν ἐξάρτησιν τῆς τύχης τοῦ πολέμου ἐκ τῆς ἀδιακρισίας τοῦ τυχόντος ἀνταποκριτοῦ.

Τῇ ἑσπέρᾳ τῆς 10)23 Νοεμβρίου διὰ βασιλικοῦ διατάγματος ἐκηρύχθη ἡ προσάρτησις τῆς Τριπολίτιδος καὶ Κυρηναϊκῆς εἰς τὸ Ἰταλικὸν Βασίλειον καὶ ταὐτοχρόνως ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν Σὰν Τζουλιάνο ἀνεκοίνου πρὸς τὰς Δυνάμεις τὴν προσάρτησιν ταύτην, [καταδηλουμένης οὕτω τῆς ἀμεταθέτου ἀποφάσεως τῆς Ἰταλίας ὅπως διεξαγάγ